31999R0800

17.4.1999 *ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ* L 102/11

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 800/1999

ze dne 15. dubna 1999,

kterým se stanoví společná prováděcí pravidla k režimu vývozních náhrad pro zemědělské produkty

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (EHS) č. 1766/92 ze dne 30. června 1992 o společné organizaci trhu s obilovinami ([1]), naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 923/96 ([2]), a zejména na články 13 a 21 uvedeného nařízení, a na odpovídající ustanovení ostatních nařízení o společné organizaci trhů se zemědělskými produkty,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 2799/98 ze dne 15. prosince 1998 o agromonetární úpravě pro euro ([3]), a zejména na články 3 a 9 uvedeného nařízení,

(1) vzhledem k tomu, že nařízení Komise (EHS) č. 3665/87 ze dne 27. listopadu 1987, kterým se stanoví společná prováděcí pravidla k režimu vývozních náhrad pro zemědělské produkty ([4]), naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 604/98 ([5]), bylo opakovaně a podstatně změněno; že při příležitosti nových změn by mělo být z důvodu jasnosti přepracováno;

(2) vzhledem k tomu, že obecná pravidla stanovená Radou určují, že náhrada je vyplacena po prokázání, že produkty byly vyvezeny ze Společenství; že pokud pro všechny třetí země platí jednotná sazba náhrady, nárok na náhradu vzniká, jakmile produkty opustily trh Společenství; že pokud je sazba náhrady rozlišena podle místa určení produktů, je nárok na náhradu podmíněný dovozem do třetí země;

(3) vzhledem k tomu, že v důsledku provádění Dohody o zemědělství Uruguayského kola je poskytnutí náhrady podle obecného pravidla podmíněno vývozní licencí, která obsahuje stanovení náhrady předem; že dodávky do Společenství pro mezinárodní organizace a pro ozbrojené síly, dodávky pro zásobování plavidel a letadel a vývozy malých množství jsou nicméně zvláštními případy a mají malý hospodářský význam; že z těchto důvodů byl stanoven zvláštní režim bez vývozní licence v zájmu zjednodušení těchto vývozů a vyhnutí se nadměrnému administrativnímu zatížení hospodářských subjektů a příslušných orgánů státní správy;

(4) vzhledem k tomu, že ve smyslu tohoto nařízení je dnem vývozu den, během kterého celní orgány přijmou akt, kterým deklarant vykazuje svoji ochotu uskutečnit vývoz produktů, u kterých žádá o výhodu vývozní náhrady; že účelem tohoto aktu je upozornit zejména celní orgány na skutečnost, že zamýšlená operace je uskutečňována za pomoci fondů Společenství a aby tyto celní orgány prováděly přiměřené kontroly; že tímto přijetím jsou produkty umístěny pod celní dohled až do jejich skutečného vývozu; že datum slouží jako odkaz pro určení množství, povahy a vlastností vyváženého produktu;

(5) vzhledem k tomu, že v případě volně ložených zásilek nebo v nestandardizovaných jednotkách se uznává, že přesná čistá hmotnost produktů může být zjištěna až po nakládce na dopravní prostředek; že za účelem řešení takové situace by měla být přijata opatření pro uvádění předběžné hmotnosti na vývozním prohlášení;

(6) vzhledem k tomu, že pro správné používání nařízení Rady (EHS) č. 386/90 ze dne 12. února 1990 o kontrole prováděné při vývozu zemědělských produktů, pro které jsou poskytovány náhrady nebo jiné částky ([6]), naposledy pozměněného nařízením (ES) č. 163/94 ([7]), je třeba stanovit,, aby ověření shody mezi vývozním prohlášením a zemědělskými produkty bylo provedeno v době nakládky kontejneru, nákladního automobilu, plavidla nebo jiného podobného přepravníku;

(7) vzhledem k tomu, že, pokud jsou produkty vyváženy v opakovaných malých množstvích, je třeba stanovit zjednodušený postup ohledně dne, který má být vzat v úvahu pro stanovení sazby náhrady;

(8) vzhledem k tomu, že, aby se dospělo k jednotnému výkladu pojmu „vývoz ze Společenství“, je třeba, aby byl vzat v úvahu den výstupu produktu z celního území Společenství;

([1]) Úř. věst. L 181, 1.7.1992, s. 21.
([2]) Úř. věst. L 126, 24.5.1996, s. 37.
([3]) Úř. věst. L 349, 24.12.1998, s. 1.
([4]) Úř. věst. L 351, 14.12.1987, s. 1.
([5]) Úř. věst. L 80, 18.3.1998, s. 19.
([6]) Úř. věst. L 42, 16.2.1990, s. 6.
([7]) Úř. věst. L 24, 29.1.1994, s. 2.

(9) vzhledem k tomu, že může být nezbytné, aby vývozce nebo dopravce přijal opatření, kterými zabrání zkažení produktů určených na vývoz během období 60 dnů následujících po přijetí vývozního prohlášení a před výstupem z celního území Společenství nebo před dosažením místa určení; že jedním z opatření tohoto druhu je zmrazení, které umožní uchovat produkty neporušené; že za účelem dodržení tohoto požadavku je třeba stanovit, že zmrazení může být provedeno během uvedeného období;

(10) vzhledem k tomu, že příslušné orgány by si musí ověřit, že produkty, které opouštějí Společenství nebo jsou dodávány do některých míst určení, jsou ve skutečnosti těmi, které podstoupily vývozní celní formality; že pokud produkt, dříve než opustí celní území Společenství nebo dorazí do daného místa určení, je přepravován přes území jiných členských států, měl by být za tímto účelem užit kontrolní výtisk T5, jak je uvedeno v článcích 471 až 495 nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství ([1]), naposledy pozměněného nařízením (ES) č. 502/1999 ([2]); že se však za účelem zjednodušení administrativních postupů zdá být žádoucí stanovit pružnější postup, než je užívání kontrolního výtisku T5, pokud se použije zjednodušený tranzitní režim Společenství pro přepravu po železnici nebo ve velkokapacitních kontejnerech podle článků 412 až 442 nařízení (EHS) č. 2454/93, které stanoví, že pokud přeprava začíná uvnitř Společenství a má končit mimo celní území Společenství u celního úřadu, do jehož působnosti spadá pohraniční stanice, není nutné plnit žádné formality;

(11) vzhledem k tomu, že v některých případech může být náhrada požadována v souvislosti s produkty, které byly vyvezeny a které opustily celní území Společenství, ale které se vrátily za účelem překládky nebo tranzitu dříve, než dorazily do konečného místa určení mimo uvedené území; že k takovému vrácení může dojít i z jiných důvodů, než jsou přepravní požadavky, přesněji řečeno z důvodu spekulace; že v těchto případech není zaručeno dodržení lhůty 60 dnů pro opuštění celního území Společenství v nezměněném stavu; že pro předcházení těmto situacím je třeba jasně určit podmínky, za kterých může k takovému vrácení dojít;

(12) vzhledem k tomu, že výhody režimu stanoveného tímto nařízením mohou být přiznány pouze pro produkty, které jsou ve volném oběhu a případně mají původ ve Společenství; že v případě některých složených produktů není náhrada stanovena na základě produktu samotného, ale s odkazem na základní produkty, ze kterých se tyto produkty skládají; že v případech, kde je náhrada takto stanovena na základě jedné nebo více složek, stačí k poskytnutí náhrady nebo její příslušné části skutečnost, že samotná daná složka nebo složky splňují požadavky, nebo již je nesplňují pouze proto, že byly začleněny do jiných produktů; že za účelem přihlédnutí ke konkrétnímu statusu některých složek by měl být vypracován seznam produktů, pro které je náhrada stanovena na základě jedné složky;

(13) vzhledem k tomu, že články 23 až 26 nařízení Rady (ES) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství ([3]), naposledy pozměněného nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 82/97 ([4]), určují nepreferenční původ zboží; že pro poskytnutí vývozních náhrad se za produkty původem ze Společenství považují pouze produkty zcela získané nebo podstatně zpracované ve Společenství; že za účelem dosažení jednotného používání ve všech členských státech je vhodné vyjasnit, že u některých směsí produktů nevzniká nárok na poskytnutí náhrady;

(14) vzhledem k tomu, že sazba náhrady je stanovena podle sazebního zařazení produktu; že pro některé směsi, sady zboží a složené zboží může zařazení vést k poskytnutí vyšší náhrady, než je částka hospodářsky oprávněná; že je proto nezbytné přijmout zvláštní předpis pro stanovení náhrady pro směsi, sady zboží a složené zboží;

(15) vzhledem k tomu, že pokud je sazba náhrady rozlišena podle místa určení produktu, je třeba si ověřit, že produkt byl dovezen do třetí země nebo do jedné ze třetích zemí, pro kterou byla náhrada stanovena; že toto opatření může být bez obtíží zmírněno u vývozů, kde je výše náhrady nízká a je zde dostatečná záruka, co se týče příchodu produktů na místo určení; že účelem tohoto opatření je zjednodušit administrativní práci spojenou s prokazováním;

([1]) Úř. věst. L 253, 11.10.1993, s. 1.
([2]) Úř. věst. L 65, 12.3.1999, s. 1.
([3]) Úř. věst. L 302, 19.10.1992, s. 1.
([4]) Úř. věst. L 17, 21.1.1997, s. 1.

(16) vzhledem k tomu, že pokud jediná sazba náhrady platí pro všechna místa určení v den, kdy je náhrada stanovena předem, existuje v některých případech doložka o povinném místě určení; že je třeba považovat tuto situaci jako rozlišení náhrady v případě, že je sazba náhrady platná v den uskutečnění vývozu nižší než sazba náhrady platná v den stanovení předem, případně upravená ke dni vývozu;

(17) vzhledem k tomu, že pokud je sazba náhrady rozlišena podle místa určení vyvážených produktů, musí se prokázat, že dotyčný produkt byl dovezen do třetí země; že splnění dovozních celních formalit spočívá především v zaplacení platných dovozních cel, což je nutné k tomu, aby produkt mohl být uveden na trh v dotyčné třetí zemi; že s přihlédnutím k různosti situací existujících v dovážejících třetích zemích je vhodné schválit předkládání dovozních celních dokladů, které zaručují příchod vyvezených produktů na místo určení a přitom co nejméně omezují obchod;

(18) vzhledem k tomu, že za účelem pomoci vývozcům ze Společenství v prokazování příchodu na místo určení by mělo být stanoveno, že mezinárodní kontrolní a dozorčí společnosti schválené členskými státy vydají osvědčení o příchodu vyvezených zemědělských produktů Společenství, které užívají výhod rozlišené náhrady, na místo určení; že za schválení těchto společností odpovídají členské státy, které udělují schválení na základě posouzení jednotlivých případů, v souladu s určitými stávajícími pokyny; že je třeba vyjasnit situaci a začlenit hlavní pokyny do tohoto nařízení;

(19) vzhledem k tomu, že za účelem postavení vývozů produktů, pro které je poskytnuta rozlišená náhrada podle místa určení naroveň jiným vývozům je třeba stanovit, aby část náhrady, vypočítaná na základě nejnižší sazby náhrady platné v den uskutečnění vývozu, byla vyplacena ihned, jakmile vývozce prokázal, že produkt opustil celní území Společenství;

(20) vzhledem k tomu, že pokud došlo ke změně místa určení v případě rozlišených náhrad, je náhrada platná pro skutečné místo určení splatná a podléhá horní mezi částky použitelné pro místo určení stanovené předem; že z důvodu předcházení zneužití, které spočívá v soustavném vybírání míst určení s nejvyššími sazbami náhrady, je třeba zavést systém sankcí za změnu místa určení, je-li sazba skutečné náhrady nižší, než je sazba pro místo určení stanovené předem; že toto ustanovení ovlivní výpočet části náhrady, která může být vyplacena, jakmile vývozce prokáže, že produkt opustil celní území Společenství;

(21) vzhledem k tomu, že články 23 až 26 nařízení (EHS) č. 2913/92 vymezují nepreferenční původ zboží; že je vhodné v některých případech použít hledisko podstatného zpracování nebo opracování podle článku 24 na produkty dovezené zpět, aby bylo možné posoudit, zda produkty předtím vyvezené dorazily do svého místa určení;

(22) vzhledem k tomu, že některé vývozy mohou vést k odklonu obchodu; že za účelem předcházení takovému odklonu je třeba podmínit výplatu náhrady nejen tím, že produkt opustil celní území Společenství, ale i tím, že byl dovezen do třetí země nebo prošel podstatným zpracováním nebo opracováním; že v některých případech může být výplata náhrady navíc podmíněna skutečným uvedením produktu na trh ve třetí zemi dovozu nebo jeho podstatným zpracováním nebo opracováním;

(23) vzhledem k tomu, že pokud byl produkt zničen nebo poškozen dříve, než byl uveden na trh ve třetí zemi nebo než prošel podstatným zpracováním, náhrada se nepovažuje za splatnou; že v takových případech by vývozce měl mít možnost prokázat, že vývoz se uskutečnil za takových hospodářských podmínek, které by za obvyklých podmínek vývoz umožnily;

(24) vzhledem k tomu, že financování vývozu Společenstvím je neodůvodněné, pokud se zjistí, že vývoz není obvyklou obchodní transakcí, protože nemá žádný skutečný hospodářský důvod a je proveden pouze za účelem získání hospodářské výhody financované Společenstvím;

(25) vzhledem k tomu, že je třeba zabránit tomu, aby se přidělovaly finanční prostředky Společenství na transakce, které neodpovídají cílům režimu vývozních náhrad; že toto nebezpečí existuje u produktů, které získaly vývozní náhrady, ale jsou následně dovezeny zpět do Společenství, aniž by prošly podstatným zpracováním nebo opracováním ve třetí zemi, a za které se při tomto zpětném dovozu místo obvyklého cla platí snížené nebo nulové clo na základě preferenční dohody nebo na základě rozhodnutí Rady; že za účelem menších omezení pro vývozce je vhodné používat taková opatření u nejcitlivějších produktů;

(26) vzhledem k tomu, že za účelem omezení nejistoty vývozců je vhodné osvobodit produkty dovezené zpět do Společenství po uplynutí dvou let ode dne vývozu od opatření týkajících se vrácení náhrad;

(27) vzhledem k tomu, že na jedné straně je třeba členským státům povolit odmítnout poskytnout náhrady nebo jim umožnit je odebrat ve zřejmých případech, kdy bylo zjištěno, že transakce neodpovídá cílům režimu vývozních náhrad, a na druhé straně zabránit, aby na vnitrostátní orgány byla kladena přílišná zátěž povinnosti soustavně prověřovat všechny dovozy;

(28) vzhledem k tomu, že je třeba, aby produkty dosahovaly takové jakosti, aby mohly být ve Společenství uvedeny na trh za obvyklých podmínek; že je nicméně vhodné přihlédnout ke zvláštním povinnostem vyplývajícím z norem, které jsou v platnosti ve třetích zemích určení;

(29) vzhledem k tomu, že některé produkty mohou pozbýt nárok na náhradu, pokud již nemají řádnou a uspokojivou obchodní jakost;

(30) vzhledem k tomu, že se vývozní dávka nepoužije tam, kde byla vývozní náhrada stanovena předem nebo stanovena v rámci nabídkového řízení, protože vývoz musí být uskutečněn za podmínek stanovených předem nebo stanovených v rámci nabídkového řízení; že odpovídajícím způsobem je třeba stanovit, že pokud vývoz podléhá vývozní dávce stanovené předem nebo stanovené v rámci nabídkového řízení, musí se vývoz uskutečnit za stanovených podmínek, a proto nemůže získat nárok na vývozní náhradu;

(31) vzhledem k tomu, že aby se usnadnilo vývozcům financování jejich vývozů, je třeba oprávnit členské státy, aby jim poskytly zálohu na celou nebo část výše náhrady ihned, jakmile je přijato vývozní prohlášení nebo platební prohlášení s výhradou, že byla složena jistota, kterou se ručí za vrácení této zálohy v případě, že se později ukáže, že náhrada neměla být vyplacena;

(32) vzhledem k tomu, že k vrácení částky vyplacené před vývozem musí dojít tehdy, pokud se prokáže, že neexistuje žádné právo na vývozní náhrady nebo že existuje právo na nižší náhradu; že vrácení musí zahrnovat dodatečnou částku, aby se předešlo zneužití; že v případě vyšší moci se dodatečná částka nevrací;

(33) vzhledem k tomu, že nařízení Rady (EHS) č. 565/80 [1] ve znění nařízení (EHS) č. 2026/83 [2] stanoví obecná pravidla pro výplatu částky rovnající se vývozní náhradě před vývozem;

(34) vzhledem k tomu, že čl. 4. odst. 5 a 6 nařízení (EHS) č. 565/80 stanoví, že den, ve kterém jsou základní produkty umístěny pod celní dohled, má být vzat v úvahu pro stanovení platné sazby náhrady nebo úprav, kterými tato sazba projde;

(35) vzhledem k tomu, že dnem, který má být vzat v úvahu, má být proto den, ve kterém celní orgány přijmou od dotyčné osoby prohlášení, ve kterém uvádí svůj úmysl propustit produkty nebo zboží do režimu uvedeného v článcích 4 a 5 nařízení (EHS) č. 565/80 a vyvézt je s náhradou po zpracování nebo skladování; že toto prohlášení musí obsahovat nezbytné údaje pro výpočet náhrad;

(36) vzhledem k tomu, že účelem výplaty náhrady před zpracováním je postavit produkty ze Společenství naroveň produktům dovezeným ze třetích zemí za účelem zpracování a zpětného vývozu;

(37) vzhledem k tomu, že výrobní metody pro zpracované produkty a jejich kontrolní postupy vyžadují určitý stupeň pružnosti; že článek 115 nařízení (EHS) č. 2913/92 stanoví systém rovnocennosti v rámci režimu aktivního zušlechťovacího styku;

[1] Úř. věst. L 62, 7.3.1980, s. 5.
[2] Úř. věst. L 199, 22.7.1983, s. 12.

(38) vzhledem k tomu, že aby bylo umožněno účinnější využití stávající skladovací kapacity, je vhodné stanovit systém, podle kterého může být rovnocennost schválena pro základní produkty nebo meziprodukty skladované volně ložené, které budou po zpracování vyvezeny;

(39) vzhledem k tomu, že produkty, pro které nemohou být poskytnuty náhrady, nemohou být rovnocennými produkty;

(40) vzhledem k tomu, že z nařízení Komise (EHS) č. 3002/92 ze dne 16. října 1992, kterým se stanoví společná prováděcí pravidla pro ověřování použití a/nebo místa určení intervenčních produktů [1], naposledy pozměněného nařízením (EHS) č. 770/96 [2], vyplývá, že intervenční produkty musí dorazit do předepsaného místa určení; že následkem toho nemohou být takové produkty nahrazeny rovnocennými produkty;

(41) vzhledem k tomu, že pro vývoz daných produktů musí být stanovena lhůta; že tato lhůta musí být stanovena s ohledem na režim vývozních licencí a osvědčení o stanovení náhrady předem;

(42) vzhledem k tomu, že v případech, kde vývozu předchází skladování, se zdá být vhodné omezit se na formy manipulace, které mohou zajistit zachování dotyčných produktů nebo zboží v nezměněného stavu; že za účelem vyjasnění situace je třeba stanovit, že tyto formy manipulace žádným způsobem neovlivňují náhradu, která má být použita;

(43) vzhledem k tomu, že článek 5 nařízení (EHS) č. 565/80 stanoví, že částka rovnající se vývozní náhradě, má být vyplacena ihned, jakmile jsou produkty nebo zboží propuštěny do celního režimu uskladňování nebo umístěny do svobodného pásma; že jakmile je přijato platební prohlášení, je třeba umožnit přepravu těchto produktů nebo zboží do jiného členského státu, než je stát, ve kterém je platba provedena, aby zde byly skladovány a následně vyvezeny; že je třeba vytvořit ustanovení, podle kterého by produkty nebo zboží byly provázeny kontrolním výtiskem T5, aby se prokázalo, že opustily Společenství; že aby se předešlo nebezpečí dvojí platby, je třeba doplnit celní prohlášení o určité záznamy, které uvědomí platební agenturu členského státu, ve kterém je celní prohlášení přijato, že postup pro výplatu náhrady již započal;

(44) vzhledem k tomu, že pokud není dodržena lhůta pro vývoz nebo pro předložení dokladů nezbytných pro obdržení výplaty náhrady, není náhrada poskytnuta; že je třeba přijmout opatření podobná těm, která jsou obsažena v nařízení Komise (EHS) č. 2220/85 ze dne 22. července 1985, kterým se stanoví společná prováděcí pravidla k režimu jistot pro zemědělské produkty [3], naposledy pozměněném nařízením (EHS) č. 3403/93 [4];

(45) vzhledem k tomu, že v členských státech jsou produkty dodávané pro některé účely osvobozeny při jejich dovozu ze třetích zemí od dovozního cla; že pokud jsou jejich odbytiště důležitá, je třeba postavit produkty ze Společenství naroveň produktům, které jsou dovezeny ze třetích zemí; že je to zejména případ produktů používaných k zásobování plavidel a letadel;

(46) vzhledem k tomu, že ve zvláštních případech zásobování plavidel a letadel a dodávek pro ozbrojené síly je možné stanovit zvláštní pravidla pro stanovení sazby náhrady;

(47) vzhledem k tomu, že produkty naložené na palubu plavidla jako zásoby jsou používány ke spotřebě na plavidle; že tyto produkty, spotřebované v nezměněném stavu nebo použité k přípravě jídla na plavidle, mají nárok na náhradu pro produkty v nezměněném stavu; že s ohledem na prostorová omezení v letadle musí být jídlo připraveno, dříve než je naloženo na palubu; že za účelem harmonizace je třeba zavést pravidla, která umožní zemědělským produktům spotřebovaným na palubě letadla mít nárok na stejné náhrady, jaké jsou poskytnuty produktům spotřebovaným po přípravě na palubě plavidel;

(48) vzhledem k tomu, že obchod týkající se zásobování plavidel a letadel je velice zvláštní druh obchodu, který odůvodňuje vytvoření zvláštního režimu pro výplatu náhrad předem; že produkty a zboží dodané do zásobovacích skladů musí být následně dodány pro zásobování; že dodávky do těchto skladů nemohou být považovány za konečné vývozy, co se týče nároku na náhradu;

[1] Úř. věst. L 301, 17.10.1992, s. 17.
[2] Úř. věst. L 104, 27.4.1996, s. 13.
[3] Úř. věst. L 205, 3.8.1985, s. 5.
[4] Úř. věst. L 310, 14.12.1993, s. 4.

(49) vzhledem k tomu, že kdyby se později ukázalo, pokud jsou tyto možnosti uplatněny, že náhrada neměla být vyplacena, využívali by vývozci neprávem výhod bezúročné půjčky; že je proto třeba přijmout opatření, aby se předem zamezilo této neoprávněné výhodě;

(50) vzhledem k tomu, že za účelem zachování konkurenceschopnosti produktů ze Společenství dodávaných na plošiny v některých oblastech blízko členských států musí být sazba poskytnutých náhrad sazbou platnou pro zásobování ve Společenství; že výplata sazby náhrady, která je vyšší než nejnižší sazba pro dodávky uskutečňované do toho či onoho místa určení, by se nemohla žádným způsobem prokázat, ledaže by mohlo být s dostatečnou jistotou stanoveno, že zboží dorazilo do uvažovaného místa určení; že zásobování plošin v izolovaných mořských oblastech je nezbytně specializovanou operací, takže by mělo být možné vykonávat dostatečnou kontrolu nad tímto druhem dodávek; že s podmínkou vypracování přiměřených kontrolních opatření se zdá rozumné použít pro tyto dodávky sazbu náhrady, která je platná pro zásobování ve Společenství; že je možné stanovit zjednodušený postup pro dodávky s menším významem; že se liší šíře teritoriálních vod podle členského státu od 3 do 12 mil a že se zdá být rovněž rozumné považovat za vývozy dodávky na všechny plošiny nacházející se za hranicí tří mil;

(51) vzhledem k tomu, že pokud je vojenské plavidlo patřící členskému státu zásobováno na otevřeném moři vojenským plavidlem operujícím z přístavu Společenství, je možné získat od příslušného orgánu doklad potvrzující dotyčnou dodávku; že se zdá být rozumné použít pro tyto dodávky stejnou sazbu náhrady, jaká se používá pro zásobování v přístavu Společenství;

(52) vzhledem k tomu, že je žádoucí, aby zemědělské produkty používané při zásobování plavidel nebo letadel měly nárok na stejnou náhradu, pokud jsou dodány na palubu plavidla nebo letadla nacházejícího se ve Společenství, nebo mimo Společenství;

(53) vzhledem k tomu, že dodávky pro zásobování ve třetích zemí mohou být uskutečňovány přímo nebo nepřímo; že je třeba zavést kontrolní systémy vhodné pro každý způsob dodávky;

(54) vzhledem k tomu, že podle ustanovení čl. 161 odst. 3 nařízení (EHS) č. 2913/92 není ostrov Helgoland místem určení, které má nárok na výplatu náhrad; že je třeba na ostrově Helgoland podporovat spotřebu zemědělských produktů ze Společenství; že je třeba za tímto účelem přijmout nezbytná ustanovení;

(55) vzhledem k tomu, že od chvíle, kdy vstoupila v platnost Prozatímní dohoda o obchodu a celní unii mezi Společenstvím a San Marinem ([1]), již netvoří území tohoto státu součást celního území Společenství; že z článků 1, 5 a 7 uvedené dohody vyplývá, že ceny zemědělských produktů jsou uvnitř celní unie na stejné úrovni a že tedy neexistuje žádný hospodářský důvod pro poskytování vývozních náhrad pro zemědělské produkty ze Společenství, které jsou zasílané do San Marina;

(56) vzhledem k tomu, že pokud je následné rozhodnutí o žádosti o vrácení nebo prominutí cla záporné, mohou mít případně produkty nárok na vývozní náhradu nebo budou případně podléhat vývozní dávce nebo vývoznímu poplatku; že v důsledku tohoto je nezbytné vytvořit zvláštní ustanovení;

(57) vzhledem k tomu, že ozbrojené síly mající základny ve třetí zemi a nepodléhající velení této země, mezinárodní organizace a diplomatická zastoupení sídlící ve třetí zemi se obecně zásobují bez dovozního cla; že se zdá být možné přijmout zvláštní opatření – v případě ozbrojených sil, které jsou buď pod velením členského státu, nebo mezinárodní organizace, jejímž členem je nejméně jeden členský stát, v případě mezinárodních organizací, jejichž členem je nejméně jeden členský stát, a v případě diplomatických zastoupení – která stanoví, že dovoz se prokáže předložením zvláštního dokladu;

(58) vzhledem k tomu, že je třeba stanovit, že náhrada je vyplacena členským státem, na jehož území bylo přijato vývozní prohlášení;

(59) vzhledem k tomu, že se může stát, že z důvodu okolností, které nelze přičíst vývozci, nemůže být předložen kontrolní výtisk T5, přestože produkt opustil celní území Společenství nebo dorazil do zvláštního místa určení; že taková situace může vytvořit překážku obchodu; že v takovém případě je třeba jako rovnocennou náhradu uznat jiné doklady;

(60) vzhledem k tomu, že z důvodu řádné správy je třeba vyžadovat, aby byly žádost a všechny ostatní doklady nezbytné k výplatě náhrady podány v přiměřené lhůtě, s výjimkou případu vyšší moci, zejména pokud nebylo možné dodržet lhůtu kvůli administrativním průtahům, které nelze přičíst vývozci;

([1]) Úř. věst. L 359, 9 12.1992, s. 13.

(61) vzhledem k tomu, že lhůta, ve které se provádí výplata vývozních náhrad, se liší podle členského státu; že proto, aby nedošlo k narušení hospodářské soutěže, je vhodné zavést maximálně jednotnou lhůtu pro výplatu těchto náhrad platebními agenturami;

(62) vzhledem k tomu, že vývozy velmi malých množství produktů nemají žádný hospodářský význam a zbytečně příliš zatěžují příslušné orgány; že je třeba dát příslušným orgánům členských států možnost nevyplácet náhrady pro takové vývozy;

(63) vzhledem k tomu, že předpisy Společenství stanoví, že vývozní náhrady jsou poskytovány pouze na základě objektivních měřítek, zejména co se týče množství, povahy a vlastností vyváženého produktu a jeho zeměpisného místa určení; že na základě získaných zkušeností je třeba vystupňovat opatření pro boj s nesrovnalostmi, a zejména pro boj s podvody škodícími rozpočtu Společenství; že za tímto účelem je třeba přijmout opatření k odebrání neoprávněně vyplacených částek a k sankcím, které přimějí vývozce, aby dodržovali pravidla Společenství;

(64) vzhledem k tomu, že aby se zajistilo správné fungování režimu vývozních náhrad, musí být sankce používány bez ohledu na míru zavinění; že je nicméně vhodné sankce v určitých případech neuložit, zejména tehdy, kdy zřejmou chybu uzná příslušný orgán, a stanovit přísnější sankce v případech, kde se jedná o úmysl; že tato opatření jsou nezbytná a musí být přiměřená, dostatečně varovná a jednotně používaná ve všech členských státech;

(65) vzhledem k tomu, že za účelem zajištění rovného zacházení pro vývozce v členských státech je třeba stanovit, co se vývozních náhrad týče, že jakákoli neoprávněně vyplacená částka bude příjemcem vrácena i s úroky, a přesně určit postup pro tuto platbu; že za účelem lepší ochrany finančních zájmů Společenství je třeba přijmout opatření, podle kterých tam, kde je převeden nárok na náhradu, by měla být povinnost rozšířena na postupníka; že odebrané částky i úroky a vybrané sankční obnosy musí být připsány Evropskému zemědělskému orientačnímu a záručnímu fondu (EZOZF) v souladu se zásadami stanovenými v čl. 8 odst. 2 nařízení Rady (EHS) č. 729/70 ze dne 21. dubna 1970 o financování společné zemědělské politiky [1], naposledy pozměněného nařízením (ES) č. 1287/95 [2];

(66) vzhledem k tomu, že za účelem zajištění jednotného používání zásady oprávněné důvěry v případě úhrady neoprávněně vyplacených částek na celém území Společenství, je třeba stanovit podmínky, za kterých může být tato zásada uplatněna, aniž je dotčeno nakládání s neoprávněně vyplacenými částkami, jak je stanoveno zejména v článcích 5 a 8 nařízení (EHS) č. 729/70;

(67) vzhledem k tomu, že vývozce musí být odpovědný zejména za činy třetí strany, která by mohla umožnit neoprávněné získání dokladů potřebných pro výplatu náhrad;

(68) vzhledem k tomu, že příslušné řídící výbory nezaujaly svá stanoviska ve lhůtách stanovených jejich předsedy,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

HLAVA I

OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1

Aniž jsou dotčena odchylná ustanovení v předpisech Společenství týkajících se některých produktů, stanoví toto nařízení společná prováděcí pravidla k režimu vývozních náhrad (dále jen „náhrady“) uvedených v:

— článku 3 nařízení Rady č. 136/66/EHS [3] (oleje a tuky),

— článku 17 nařízení Rady (EHS) č. 804/68 [4] (mléko a mléčné výrobky),

— článku 13 nařízení Rady (EHS) č. 805/68 [5] (hovězí a telecí maso),

[1] Úř. věst. L 94, 28.4.1970, s. 13.
[2] Úř. věst. L 125, 8.6.1995, s. 1.
[3] Úř. věst. L 172, 30.9.1996, s. 3025/66.
[4] Úř. věst. L 148, 28.6.1968, s. 13.
[5] Úř. věst. L 148, 28.6.1968, s. 24.

— článku 13 nařízení Rady (EHS) č. 2759/75 ([1]) (vepřové maso),

— článku 8 nařízení Rady (EHS) č. 2771/75 ([2]) (vejce),

— článku 8 nařízení Rady (EHS) č. 2777/75 ([3]) (drůbeží maso),

— článku 17 nařízení Rady (EHS) č. 1785/81 ([4]) (cukr, isoglukóza a inulinový sirup),

— článcích 55 a 56 nařízení Rady (EHS) č. 822/87 ([5]) (víno),

— článku 13 nařízení (EHS) č. 1766/92 (obiloviny),

— článku 13 nařízení Rady (EHS) č. 3072/95 ([6]) (rýže),

— článku 35 nařízení Rady (ES) č. 2200/96 ([7]) (ovoce a zelenina),

— článcích 16, 17 a 18 nařízení Rady (ES) č. 2201/96 ([8]) (produkty zpracované z ovoce a zeleniny).

Článek 2

1. Pro účely tohoto nařízení se:

a) — „produkty“ rozumějí produkty vyjmenované v článku 1 a zboží,

— „základními produkty“ rozumějí produkty určené pro vývoz po zpracování na zpracované produkty nebo zboží; zboží určené pro vývoz po zpracování je také považováno za základní produkty,

— „zpracovanými produkty“ rozumějí produkty získané zpracováním základních produktů, a na které se použijí vývozní náhrady,

— „zbožím“ rozumí zboží vyjmenované v příloze B nařízení Komise (ES) č. 1222/94 ([9]);

b) „dovozním clem“ rozumějí cla a poplatky s rovnocenným účinkem a jiné dovozní poplatky zavedené v rámci společné zemědělské politiky nebo v rámci zvláštních úprav obchodu, jež se vztahují na některé druhy zboží vzniklého zpracováním zemědělských produktů;

c) „členským státem vývozu“ rozumí členský stát, ve kterém je přijato vývozní prohlášení;

d) „stanovením náhrady předem“ rozumí stanovení náhrady v den podání žádosti o vývozní licenci nebo osvědčení o stanovení náhrady předem, sazba se upravuje jakýmkoli zvýšením nebo opravnou částkou použitelnou na náhradu;

e) „rozlišenou náhradou“ rozumí:

— stanovení více sazeb náhrady pro stejný produkt podle třetí země určení nebo

— stanovení jedné nebo více sazeb náhrady pro stejný produkt podle třetí země určení a nestanovení náhrady pro jednu nebo více třetích zemí;

f) „rozlišenou částí náhrady“ rozumí část náhrady odpovídající celkové náhradě snížené o vyplacenou náhradu nebo o náhradu, která má být vyplacena na základě prokázání výstupu z celního území Společenství v souladu s článkem 18;

g) „vývozem“ rozumí splnění vývozních celních formalit, následované výstupem produktů z celního území Společenství;

h) „kontrolním výtiskem T5“ rozumí doklad uvedený v článcích 471 až 495 nařízení (EHS) č. 2454/93;

i) „vývozcem“ rozumí fyzická nebo právnická osoba, která má nárok na náhradu. Pokud se musí nebo může použít vývozní licence obsahující stanovení náhrady předem, má mít nárok na náhradu držitel licence nebo případně jeho postupník. Vývozce pro celní účely se může lišit od vývozce ve smyslu tohoto nařízení s ohledem na vztahy mezi hospodářskými subjekty podle soukromého práva, není-li stanoveno jinak ve zvláštních ustanoveních přijatých v některých společných organizacích trhů;

j) „zálohou na náhradu“ rozumí částka rovnající se nejvýše vývozní náhradě vyplacené od okamžiku přijetí vývozního prohlášení;

k) „předběžným financováním náhrady“ záloha na náhradu, pokud je zboží před vývozem zpracováváno nebo skladováno, podle nařízení (EHS) č. 565/80;

l) „sazbou náhrady stanovenou v rámci nabídkového řízení“ rozumí výše náhrady nabídnutá vývozcem a přijatá prostřednictvím nabídkového řízení;

m) „celním územím Společenství“ rozumí území uvedená v článku 3 nařízení (EHS) č. 2913/92;

n) „nomenklaturou náhrad“ rozumí nomenklatura zemědělských produktů pro vývozní náhrady v souladu s nařízením Komise (EHS) č. 3846/87 ([10]);

o) „vývozní licencí“ rozumí doklad uvedený v článku 1 nařízení Komise (EHS) č. 3719/88 ([11]).

([1]) Úř. věst. L 282, 1.11.1975, s. 1.
([2]) Úř. věst. L 282, 1.11.1975, s. 49.
([3]) Úř. věst. L 282, 1.11.1975, s. 77.
([4]) Úř. věst. L 177, 1.7.1987, s. 1.
([5]) Úř. věst. L 84, 27.3.1987, s. 1.
([6]) Úř. věst. L 329, 30.12.1995, s. 18.
([7]) Úř. věst. L 297, 21.11.1996, s. 1.
([8]) Úř. věst. L 297, 21.11.1996, s. 29.
([9]) Úř. věst. č. L 136, 31.5.1994, s. 5.
([10]) Úř. věst. L 366, 24.12.1987, s. 1.
([11]) Úř. věst. L 331, 2.12.1988, s. 1.

2. Pro účely tohoto nařízení se náhrady stanovené v rámci nabídkového řízení považují za náhrady stanovené předem.

3. Pokud vývozní prohlášení zahrnuje několik různých kódů nomenklatury náhrad nebo kódů kombinované nomenklatury, jsou položky týkající se každého z těchto kódů považovány za samostatná prohlášení.

HLAVA II

VÝVOZY DO TŘETÍCH ZEMÍ

KAPITOLA 1

Nárok na náhradu

Oddíl I

Obecná ustanovení

Článek 3

Aniž jsou dotčeny články 18, 20, 21 tohoto nařízení a čl. 4 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 2988/95 ([1]), nárok na náhradu vzniká:

— při výstupu z celního území Společenství, pokud se na všechny třetí země vztahuje jednotná sazba náhrady,

— při dovozu do určené třetí země, pokud se na tuto třetí zemi vztahuje rozlišená sazby náhrady.

Článek 4

1. Nárok na náhradu je podmíněn předložením vývozní licence obsahující stanovení náhrady předem, kromě případu vývozů zboží a vývozů spadajících do mezinárodní potravinové pomoci ve smyslu čl. 10 odst. 4 Dohody o zemědělství Uruguayského kola.

K získání náhrady se však nevyžaduje žádná licence:

— pokud výše náhrady na jedno vývozní prohlášení nepřesahuje 60 EUR,

— v případech stanovených v článcích 6, 36, 40, 44 a 45 a v čl. 46 odst. 1,

— pro dodávky ozbrojeným silám členských států, majícím základny ve třetích zemích.

([1]) Úř. věst. L 312, 23.12.1995, s. 1.

2. Odchylně od odstavce 1 je vývozní licence obsahující stanovení náhrady předem platná také pro vývoz produktu spadajícího pod dvanáctimístný číselný kód produktu jiný, než je kód uvedený v licenci v kolonce 16, pokud oba produkty náleží:

— do stejné kategorie stanovené v čl. 13a druhém pododstavci nařízení (EHS) č. 3719/88, nebo

— do stejné skupiny produktů, pokud dotyčné skupiny produktů byly pro tento účel vytvořeny postupem podle článku 23 nařízení (EHS) č. 1766/92 nebo odpovídajících článků ostatních nařízení upravujících společné organizace trhů.

Na případy uvedené v prvním pododstavci se vztahují následující podmínky:

— je-li sazba náhrady odpovídající skutečnému produktu rovná nebo je vyšší než sazba platná pro produkt uvedený v licenci v kolonce 16, použije se tato druhá sazba,

— je-li sazba náhrady odpovídající skutečnému produktu nižší než sazba platná pro produkt uvedený v licenci v kolonce 16, je náhrada, která má být vyplacena, náhradou získanou použitím sazby odpovídající skutečnému produktu, sníženou – s výjimkou případu vyšší moci – o 20 % rozdílu mezi náhradou týkající se produktu uvedeného v licenci v kolonce 16 a náhradou pro skutečný produkt.

Pokud se použije ustanovení druhé odrážky druhého pododstavce a čl. 18 odst. 3 písm. b), je snížení náhrady odpovídající skutečnému produktu a skutečnému místu určení vypočteno na základě rozdílu mezi náhradou týkající se produktu a místem určení uvedeným v licenci a náhradou odpovídající skutečnému produktu a skutečnému místu určení.

Pro účely použití tohoto odstavce mají být vzaty v úvahu sazby náhrady platné v den, ve kterém byla podána žádost o licenci. Je-li to nezbytné, jsou tyto sazby upraveny v den přijetí vývozního prohlášení nebo platebního prohlášení.

3. Pokud se odstavce 1 nebo 2 a článek 51 použijí na jediný a tentýž vývoz, je částka vyplývající z odstavců 1 nebo 2 snížena o výši sankce uvedené v článku 51.

Článek 5

1. „Dnem vývozu“ se rozumí den, ve kterém celní orgány přijmou vývozní prohlášení, ve kterém se uvádí, že bude požádáno o náhradu.

2. Den přijetí vývozního prohlášení je rozhodující pro:

a) sazbu náhrady, která se použije, nedošlo-li ke stanovení náhrady předem;

b) jakékoli úpravy, kterými má případně projít sazba náhrady, došlo-li ke stanovení náhrady předem;

c) množství, povahu a vlastnosti vyváženého produktu.

3. Jakýkoli jiný úkon, který má stejný právní účinek jako přijetí vývozního prohlášení, je považován za toto přijetí.

4. Doklad použitý při vývozu pro získání nároku na náhradu musí obsahovat všechny údaje nezbytné k výpočtu náhrady a zejména:

a) u produktů:

— popis produktů, případně zjednodušený, podle nomenklatury vývozních náhrad spolu s kódem nomenklatury náhrad a, kde je to nezbytné k výpočtu náhrady, složení příslušného produktu nebo odkaz na něj,

— čistou hmotnost produktů nebo případně množství vyjádřené v měrných jednotkách, které mají být vzaty v úvahu při výpočtu náhrady;

b) v případě zboží se použijí ustanovení nařízení (ES) č. 1222/94.

5. V okamžiku přijetí nebo v okamžiku úkonu uvedeného v odstavci 3 jsou produkty umístěny pod celní dohled v souladu s čl. 4 body 13 a 14 nařízení (EHS) č. 2913/92, dokud neopustí celní území Společenství.

6. Odchylně od čl. 282 odst. 2 nařízení (EHS) č. 2454/93 může být v povolení o zjednodušeném celním prohlášení stanoveno, že zjednodušené prohlášení bude obsahovat odhad čisté hmotnosti produktů, které jsou vyváženy volně ložené nebo v nestandardizovaných jednotkách, u nichž může být přesná hmotnost určena až po dokončení nakládky na dopravní prostředek.

Jakmile je nakládka dokončena, musí být podáno dodatečné prohlášení uvádějící přesnou čistou hmotnost. Musí být provázeno písemným dokladem o naložené přesné čisté hmotnosti.

Žádná náhrada není poskytnuta pro množství, které přesahuje 110 % odhadované čisté hmotnosti. Pokud je skutečně naložená hmotnost nižší než 90 % odhadované čisté hmotnosti, sníží se náhrada pro skutečně naloženou čistou hmotnost o 10 % rozdílu mezi náhradou odpovídající 90 % odhadované čisté hmotnosti a náhradou odpovídající skutečně naložené hmotnosti.

Za produkty v nestandardizovaných jednotkách se považují: živá zvířata, jatečně upravená těla (půlky) a čtvrti.

Odchylně od čl. 278 odst. 3 písm. d) nařízení (EHS) č. 2454/93 se ustanovení tohoto odstavce použije na produkty propuštěné do režimu předběžného financování podle článku 26 tohoto nařízení.

7. Všechny osoby, které vyvážejí produkty, pro které žádají o poskytnutí náhrady, jsou povinny:

a) podat vývozní prohlášení u příslušného celního úřadu v místě, kde budou produkty naloženy pro přepravu k vývozu;

b) uvědomit tento celní úřad nejméně 24 hodin před zahájením nakládky a uvést předpokládanou dobu trvání nakládky. Příslušné orgány mohou stanovit jinou lhůtu než 24 hodin.

Příslušný celní úřad může povolit nakládku poté, co přijal vývozní prohlášení a před uplynutím lhůty uvedené v písmenu b).

Příslušný celní úřad musí být schopen provést fyzickou kontrolu a identifikovat zboží pro přepravu k úřadu výstupu z celního území Společenství.

Pokud z administrativních důvodů nelze použít první pododstavec, lze podat vývozní prohlášení pouze u příslušného celního úřadu v příslušném členském státě a v případě fyzické kontroly v souladu s nařízením (EHS) č. 386/90 musí být předložený produkt úplně vyložen. Avšak úplná vykládka není povinná, pokud příslušné orgány mohou provést zevrubnou fyzickou kontrolu.

Článek 6

Odchylně od čl. 5 odst. 2, pokud vyvážená množství nepřesahují 5 000 kilogramů produktu na kód nomenklatury náhrad v případě obilovin nebo 500 kilogramů na kód nomenklatury náhrad nebo kód kombinované nomenklatury v případě jiných produktů a pokud se tyto vývozy uskutečňují opakovaně, může členský stát povolit, že ke stanovení příslušné náhrady nebo případně, pokud je náhrada stanovena předem, k jakýmkoli změnám na ní provedeným je rozhodný poslední den v měsíci.

Pokud je náhrada stanovena předem nebo stanovena v rámci nabídkového řízení, licence musí být platná poslední den měsíce vývozu.

Vývozce oprávněný k tomuto postupu nemůže na množství uvedená v prvním pododstavci používat obvyklý postup.

V případě členských států, které se neúčastní Hospodářské a měnové unie, je poslední den v měsíci rozhodný také ke stanovení směnného kurzu eura vůči národní měně platného pro výši náhrad.

Článek 7

1. Aniž jsou dotčeny články 14 a 20, je výplata náhrady podmíněna prokázáním, že produkty, pro něž bylo přijato vývozní prohlášení, opustily celní území Společenství v nezměněném stavu nejpozději do 60 dnů od tohoto přijetí.

Na množství produktů, která byla odebrána jako vzorek při plnění vývozních celních formalit a nebyla následně vrácena, je nicméně pohlíženo, jako kdyby nebyla odebrána z čisté hmotnosti dotyčných produktů.

2. Pro účely tohoto nařízení jsou palubní zásoby dodané na vrtné a těžební plošiny vymezené ustanovením čl. 44 odst. 1 písm. a) považovány za zásoby, které opustily celní území Společenství.

3. Zmrazení nemá vliv na soulad produktů s odstavcem 1.

To se vztahuje také na opětovné balení s podmínkou, že toto opětovné balení nemá za následek změnu podpoložky v nomenklatuře náhrad nebo podpoložky v kombinované nomenklatuře. Opětovné balení se může uskutečnit pouze poté, co k tomu celní orgány daly souhlas.

Dojde-li k opětovnému balení, uvede se do kontrolního výtisku T5 příslušná poznámka.

Připevnění nebo změna etiket mohou být povoleny za stejných podmínek jako opětovné balení podle druhého a třetího pododstavce.

4. Pokud z důvodu vyšší moci nemůže vývozce dodržet lhůtu uvedenou v odstavci 1, může být tato lhůta na žádost vývozce prodloužena na takovou dobu, jakou příslušný orgán členského státu vývozu považuje v daných podmínkách za nezbytnou.

Článek 8

Pokud je, před opuštěním celního území Společenství, produkt, pro který bylo přijato vývozní prohlášení, přepravován přes jiná území Společenství, než je území členského státu vývozu, prokáže se originálem kontrolního výtisku T5, řádně opatřeným poznámkami, že produkt opustil celní území Společenství. V kontrolním výtisku se vyplní kolonky 33, 103 a 104 a případně 105. Do kolonky 104 se uvede příslušná poznámka.

Článek 9

1. Pro účely poskytnutí náhrad v případě vývozu po moři se použijí následující zvláštní ustanovení:

a) Pokud příslušné orgány potvrdily kontrolní výtisk T5 nebo vnitrostátní doklad prokazující, že produkt opustil celní území Společenství, mohou dotyčné produkty, s výjimkou případu vyšší moci, pobývat během překládky v jednom nebo ve více přístavech nacházejících se ve stejném členském státě nebo v jiném členském státě pouze po dobu nejvýše 28 dnů. Tato lhůta se nepoužije, pokud produkty opustily poslední přístav na celním území Společenství v původní lhůtě 60 dnů.

b) Výplata náhrady je podmíněna:

— prohlášením hospodářského subjektu, že produkty nebudou přeloženy v jiném přístavu Společenství,

nebo

— prokázáním platební agentuře, že ustanovení písmene a) bylo dodrženo. Prokázání proběhne zejména na základě přepravního dokladu nebo dokladů nebo jejich kopie nebo fotokopie, které provázejí produkty od prvního přístavu, ve kterém byly doklady uvedené v písmenu a) potvrzeny, až do příchodu do třetí země, ve které mají být dotyčné produkty vyloženy.

Prohlášení uvedená v první odrážce podléhají přiměřeným kontrolám na základě vzorků prováděným platební agenturou. Za tímto účelem se vyžaduje prokázání prostředky uvedenými ve druhé odrážce.

V případech vývozu plavidlem, zajišťujícím přímou přepravní službu do přístavu třetí země bez zastávky v jiném přístavu Společenství, mohou členské státy použít pro účely první odrážky zjednodušený postup.

c) Namísto podmínek stanovených v písmenu b) si členský stát výstupu může vymínit, že kontrolní výtisk T5 nebo vnitrostátní doklad prokazující, že produkt opustil celní území Společenství, bude potvrzen pouze po předložení přepravního dokladu, který uvádí konečné místo určení mimo celní území Společenství.

V tomto případě doplní příslušný orgán členského státu výstupu do kolonky „Kontrola použití a/nebo místa určení“ v rubrice „Poznámky“ kontrolního výtisku T5 nebo v odpovídající rubrice vnitrostátního dokladu jednu z těchto poznámek:

— Documento de transporte con destino fuera de la CE presentado,

— Transportdokument med destination unden for EF forelagt,

— Beförderungspapier mit Bestimmung außerhalb der EG wurde vorgelegt,

— Υποζαλλόμενο έγγραφο μεταφοράς με προορισμό εκτός ΕΚ,

— Transport document showing a destination outside the Community has been presented,

— Document de transport avec destination hors CE présenté,

— Documento di transporto con destinazione fuori CE presentato,

— Vervoerdocument voor bestemming buiten EG voorgelegd,

— Documento de transporte com destino fora da CE apresentado,

— Kuljetusasiakirja, jossa ilmoitetaan yhteisön tullialueen ulkopuolinen määräpaikka, on esitetty,

— Transportdokument med slutlig destination utanför gemenskapens tullområde har lagts fram.

Dodržování tohoto písmene podléhá přiměřeným kontrolám na základě vzorků, které provádí platební agentura.

d) Zjistí-li se, že nebyly dodrženy podmínky stanovené v písmenu a), považují se pro účely článků 35 a 50 den nebo dny, o které byla překročena lhůta 28 dnů, za dny, o které byla překročena lhůta stanovená v článcích 7 a 34.

Je-li překročena lhůta 60 dnů stanovená v čl. 7 odst. 1 a lhůta 28 dnů stanovená v písmenu a), rovná se částka, o kterou je snížena náhrada, nebo část jistoty, která propadá, částce vyplývající z nejvyššího překročení.

2. Pro účely poskytnutí náhrad v případě vývozu po silnici, po vnitrostátní vodní cestě nebo po železnici se použijí následující zvláštní ustanovení:

a) Pokud příslušné orgány potvrdily kontrolní výtisk T5 nebo vnitrostátní doklad prokazující, že produkt opustil celní území Společenství, mohou se dotyčné produkty, s výjimkou případu vyšší moci, vrátit na toto území pouze za účelem tranzitu po dobu 28 dnů. Tato lhůta se nepoužije, pokud dotyčné produkty opustily definitivně celní území Společenství v původní lhůtě 60 dnů.

b) Dodržování písmene a) podléhá přiměřeným kontrolám na základě vzorků, které provádí platební agentura. V těchto případech se vyžadují přepravní doklady, které provázejí produkty až do příchodu do třetí země, ve které mají být dotyčné produkty vyloženy.

Zjistí-li se, že nebyly dodrženy podmínky stanovené v písmenu a), považují se pro účely článků 35 a 50 den nebo dny, o které byla překročena lhůta 28 dnů, za dny, o které byla překročena lhůta stanovená v článcích 7 a 34.

Je-li překročena lhůta 60 dnů stanovená v čl. 7 odst. 1 a lhůta 28 dnů stanovená v písmenu a), rovná se částka, o kterou je snížena náhrada, nebo část jistoty, která propadá, částce vyplývající z nejvyššího překročení.

3. Pro účely poskytnutí náhrad v případě vývozu letecky se použijí následující zvláštní ustanovení:

a) Příslušné orgány mohou potvrdit kontrolní výtisk T5 nebo vnitrostátní doklad prokazující, že produkt opustil celní území Společenství, pouze po předložení přepravního dokladu, který uvádí konečné místo určení mimo celní území Společenství.

b) Zjistí-li se po splnění formalit uvedených v písmenu a), že produkty pobývaly, s výjimkou případu vyšší moci, během překládky na jednom nebo více letištích na celním území Společenství více než 28 dnů, považují se pro účely článků 35 a 50 den nebo dny, o které byla překročena lhůta 28 dnů, za dny, o které byla překročena lhůta stanovená v článcích 7 a 34.

Je-li překročena lhůta 60 dnů stanovená v čl. 7 odst. 1 a lhůta 28 dnů stanovená v tomto písmenu, rovná se částka, o kterou je snížena náhrada, nebo část jistoty, která propadá, částce vyplývající z nejvyššího překročení.

c) Dodržování tohoto odstavce podléhá přiměřeným kontrolám na základě vzorků, které provádí platební agentura.

d) Lhůta 28 dnů stanovená v písmenu b) se nepoužije, pokud dotyčné produkty opustily definitivně celní území Společenství v původní lhůtě 60 dnů.

Článek 10

1. Je-li v členském státě vývozu produkt propuštěn do jednoho ze zjednodušených tranzitních režimů Společenství pro přepravu po železnici nebo pro přepravu ve velkokapacitních kontejnerech podle článků 412 až 442 nařízení (EHS) č. 2454/93, aby byl dopraven do stanice určení nebo dodán adresátovi mimo celní území Společenství, není výplata náhrady podmíněna předložením kontrolního výtisku T5.

2. Pro účely odstavce 1 příslušný celní úřad dbát o to, aby v dokladu vydaném za účelem výplaty náhrady byla uvedena tato poznámka: „Výstup z celního území Společenství ve zjednodušeném tranzitním režimu Společenství pro přepravu po železnici nebo pro přepravu ve velkokapacitních kontejnerech“.

3. Celní úřad, u kterého jsou produkty propuštěny do jednoho z režimů uvedených v odstavci 1, nesmí povolit změnu přepravní smlouvy, která má za následek, že přeprava končí uvnitř Společenství, ledaže se ukáže, že:

— již vyplacená náhrada byla vrácena,

nebo

— příslušné orgány podnikly nezbytné kroky, aby náhrada nebyla vyplacena.

Pokud však byla náhrada vyplacena podle odstavce 1 a pokud produkt neopustil celní území Společenství ve stanovené lhůtě, příslušný celní úřad uvědomí o této skutečnosti subjekt pověřený výplatou náhrady a sdělí mu co nejdříve všechny nezbytné údaje. V těchto případech je náhrada považována za vyplacenou neoprávněně.

4. Je-li produkt, který se pohybuje v rámci režimu vnějšího tranzitu Společenství nebo společného tranzitního režimu, propuštěn v jiném členském státě, než je členský stát vývozu, do jednoho z režimů uvedených v odstavci 1, aby byl dopraven do stanice určení nebo aby byl dodán adresátovi mimo celní území Společenství, uvede celní úřad, u kterého byl produkt propuštěn do jednoho z výše uvedených režimů, na zadní stranu originálu kontrolního výtisku T5 do kolonky „Kontrola použití a/nebo místa určení“ v rubrice „Poznámky“ jednu z těchto poznámek:

— Salida del territorio aduaneiro de la Comunidad bajo el régimen de tránsito comunitario simplificado por ferrocarril o en grandes contenedores:

  — Documento de transporte:

    tipo: .....

    número: .....

  — Fecha de aceptación para el transporte por parte de la administración ferroviaria o de la empresa de transportes de que se trate: .....

— Udgang af Fællesskabets toldområde i henhold til ordningen for den forenklede procedure for fællesskabsforsendelse med jernbane/store containers:

  — Transportdocument:

    type: .....

    nummer: .....

  — Dato for overtagelse ved jernbane eller ved det pågældende transportfirma: .....

— Ausgang aus dem Zollgebiet der Gemeinschaft im Rahmen des vereinfachten gemeinschaftlichen Versandverfahrens mit der Eisenbahn oder in Grossbehältern:

  — Beförderungspapier:

    Art: .....

    Nummer: .....

  — Zeitpunkt der Annahme zur Beförderung durch die Eisenbahnverwaltung oder das betreffende Beförderungsunternehmen: .....

— Έξοδος από το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας υπό το απλοποιημένο καθεστώς της κοινοτικής διαμετακόμισης με σιδηρόδρομο ή μεγάλα εμπορενματοκιζώτια:

  — Έγγραφο μεταφοράς:

    τύπος: .....

    αριθμός: .....

  — Ημερομηνία αποδοχής για μεταφορά από τη σιδηροδρομική αρχή ή την ενδιαφερόμευη εταιρεία μεταφοράς: .....

— Exit form the customs teritory of the Community under the simplified Community transit procedure for carriage by rail or large containers:

  — Transport document:

    type: .....

    number: .....

  — Date of acceptance for carriage by the railway authorities or the transport undertaking concerned: .....

— Sorte du territoire douanier de la Communauté sous le régime du transit communautaire simplifié par chemin de fer ou par grands conteneurs:

— Document de transport:

espèce: .....

numéro: .....

— Date d'acceptation pour le transport par l'administration des chemins de fer ou par l'entreprise de transports concernée: .....

— Uscita dal territorio doganale della Comunità in regime di transito comunitario semplificato per ferrovia o grandi contenitori:

— Documento di trasporto:

tipo: .....

numero: .....

— Datà di accettazione per il trasporto de parte delle ferrovie o dell'impresa di trasporto interessata: .....

— Uitang uit het douanegebied van de Gemeenschap de regeling vereenvoudigd communautair douanevervoer per spoor of in grote containers:

— Vervoerdocument:

type: .....

nummer: .....

— Datum van aanneming ten vervoer door de betrokken spoorwegadministratie of de betrokken vervoerondernemning: .....

— Saída do território aduaneiro da Comunidade à abrigo do regime do trânsito comunitário simplificado por caminho-de-ferro ou em grandes contentores:

— Documento de transporte:

tipo: .....

número: .....

— Data de aceitação para o transporte pela administração dos caminhos-de-ferro ou pela empresa de transporte interessada: .....

— Viety yhteisön tullialueelta yksinkertaistetussa yhteisön passitusmenettelyssä rautateitse tai suurissa konteissa:

— Kuljetusasiakirja:

tyyppi: .....

numero: .....

— Päivä, jona rautatieviranomainen tai asianomainen kuljetusyritys hyväksyi kuljetettavaksi: .....

— Utförsel från gemenskapens tullområde enligt det förenklade transiteringsförfarandet för järnvägstransporter eller transporter i stora containrar:

— Transportdocument:

typ: .....

nummer: .....

— Mottagningsdag för befordran hos järnvägsföretaget eller det berörda transportföretaget: .....

V případě změny přepravní smlouvy, která má za následek, že přeprava končí uvnitř Společenství, se odstavec 3 použije obdobně.

5. Je-li produkt převzat železniční společností v členském státě vývozu nebo v jiném členském státě a pohybuje se v režimu vnějšího tranzitu Společenství nebo ve společném tranzitním režimu v rámci přepravní smlouvy pro kombinovanou železniční a silniční dopravu, aby byl dopraven po železnici do místa určení mimo celní území Společenství, uvede celní úřad, do jehož územní působnosti spadá nebo v jehož blízkosti se nachází nádraží, ve kterém železniční společnost produkt přebírá, na zadní stranu originálu kontrolního výtisku T5 do kolonky „Kontrola použití a/nebo místa určení" v rubrice „Poznámky" jednu z těchto poznámek:

— Salida del territorio aduanero de la por ferrocarril en transporte combinado por ferrocarril carretera:

— Documento de transporte:

tipo: .....

número: .....

— Fecha de aceptación del transporte por parte de la administración ferroviaria: .....

— Urgang af Fællesskabets toldområde ad jernbane ved kombineret jernbane/landevejstransport:

— Transportdocument:

type: .....

nummer: .....

— Dato for overtagelse ved jernbane: .....

— Ausgang aus dem Zollgebiet der Gemeinschaft mit der Eisenbahn zur Beförderung im kombinierten Strassen – und Schienenverkehr:

— Beförderungspapier:

Art: .....

Nummer: .....

— Zeitpunkt der Annahme zur Beförderung durch die Eisenbahnverwaltung: .....

— Έξοδος από το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας σιδηροδρομικώς με συνδυασμένη μεταφορά σιδηροδρομικώς-οδικώς:

— Έγγραφο μεταφοράς:

είδος: .....

αριθμός: .....

— Ημερομηνία αποδοχής για τη μεταφορά από τη διοίκηση των σιδηροδρόμων: .....

— Exit form the customs territory of the Community by rail under combined transport by road and by rail:

— Transport document:

type: .....

number: .....

— Date of acceptance for carriage by the railway authorities: .....

— Sorte du territoire douanier de la Communauté par chemin de fer, en transport combiné rail-route:

— Document de transport:

espèce: .....

numéro: .....

— Date d'acceptation pour le transport par l'administration des chemins de fer: .....

— Uscita dal territorio doganale della Comunità per ferrovia nell'ambito di un trasporto combinato strada-ferrovia:

— Documento di trasporto:

tipo: .....

numero: .....

— Data di accettazione per il trasporto de parte delle ferrovie: .....

— Uitang uit het douanegebied van de Gemeenschap per spoor, bij gecombineerd rail-wegvervoer:

— Vervoerdocument:

type: .....

nummer: .....

— Datum van aanneming ten vervoer door de betrokken spoorwegadministratie: .....

— Saída do território aduaneiro da Comunidade por caminho-de-ferro, em transporte combinado rodo-ferroviário:

— Documento de transporte:

tipo: .....

número: .....

— Data de aceitação para o transporte pela administração dos caminhos-de-ferro: .....

— Viety yhteisön tullialueelta rautateitse yhdistetyssä rautatie- ja maantiekuljetuksessa:

— Kuljetusasiakirja:

tyyppi: .....

numero: .....

— Päivä, jona rautatieviranomainen hyväksyi kuljetettavaksi: .....

— Utförsel från gemenskapens tullområde på järnväg vid kombinerad järnväg- och landsvägstransport:

— Transportdocument:

typ: .....

nummer: .....

— Mottagningsdag för befordran hos järnvägsföretaget: ....

V případě změny přepravní smlouvy pro kombinovanou železniční a silniční dopravu, která má za následek, že přeprava, která měla končit mimo Společenství, končí uvnitř Společenství, smějí železniční orgány plnit změněnou smlouvu pouze s předchozím souhlasem celního úřadu odeslání; v tomto případě se odstavec 3 použije obdobně.

Článek 11

1. Náhrady se poskytují pouze pro produkty, které bez ohledu na celní situaci týkající se balení:

— pocházejí ze Společenství a jsou ve volném oběhu ve Společenství nebo

— ve volném oběhu ve Společenství nebo

— ve volném oběhu ve Společenství, avšak v tomto případě je náhrada omezena na úroveň dovozního poplatku vybíraného při dovozu produktů.

Právní předpisy pro každou společnou organizaci trhu určí situaci, ve které se nachází každý produkt s ohledem na první pododstavec.

2. Pokud je poskytnutí náhrady podmíněno původem produktu ve Společenství, vývozci jsou povinni prohlásit původ, jak je vymezen ve druhém a třetím pododstavci, v souladu se stávajícími pravidly Společenství.

Pro poskytnutí náhrady mají produkty původ ve Společenství, pokud jsou zcela získány ve Společenství nebo pokud prošly posledním podstatným zpracováním nebo opracováním ve Společenství v souladu články 23 nebo 24 nařízení (EHS) č. 2913/92.

Aniž je dotčen odstavec 5, nesplňují podmínky pro náhradu produkty získané ze:

— surovin pocházejících ze Společenství a

— zemědělských surovin, na něž se vztahují nařízení uvedená v článku 1, dovezených ze třetích zemí, které neprošly podstatným zpracováním ve Společenství.

3. Pro účely čl. 17 odst. 12 nařízení (EHS) č. 1785/81 jsou vývozci povinni prohlásit, že cukr splňuje jednu z podmínek stanovených v uvedeném nařízení a dotyčnou podmínku upřesnit.

4. Prohlášení podle odstavců 2 a 3 se ověřují stejným způsobem jako ostatní údaje ve vývozním prohlášení.

5. Pokud jsou vyváženy složené produkty, u nichž je náhrada stanovena pro jednu nebo více jejich složek, je náhrada pro tuto složku nebo složky poskytnuta, pokud splňují podmínky stanovené v odstavci 1.

Náhrada je rovněž poskytnuta, pokud složka nebo složky, na základě kterých je podána žádost o náhradu, se nacházely v jedné ze situací uvedených v odstavci 1 a už se nenacházejí ve volném oběhu výlučně z důvodu jejich začlenění do jiných produktů.

6. Pro účely odstavce 5 se za náhrady stanovené na základě složky považují náhrady pro:

— základní produkty z odvětví obilovin, vajec, rýže, cukru, mléka a mléčných výrobků vyvážené ve formě zboží uvedeného v příloze B nařízení (ES) č. 1222/94,

— bílý cukr a surový cukr kódu KN 1701, glukózu a glukózový sirup kódů KN 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90 a 1702 90 50, isoglukózu kódů KN 1702 30 10, 1702 40 10, 1702 60 10 a 1702 90 30 a řepné a třtinové sirupy kódů KN 1702 60 95 a 1702 90 99 použité v produktech uvedených v čl. 1 odst. 2 nařízení (ES) č. 2201/96,

— mléko a mléčné výrobky a cukr vyvážené ve formě produktů kódů KN 0402 10 91 až 99, 0402 29, 0402 99, 0403 10 31 až 39, 0403 90 31 až 39, 0403 90 61 až 69, 0404 10 26 až 38, 0404 10 72 až 84 a 0404 90 81 až 89 a vyvážené ve formě zboží kódu KN 0406 30, které nejsou ani v jedné ze situací uvedených v čl. 9 odst. 2 Smlouvy,

— obiloviny vyvážené ve formě produktů kódů KN 2309 10 11 až 70 a 2309 90 31 až 70 a uvedené v příloze A nařízení (EHS) č. 1766/92,

— mléko a mléčné výrobky vyvážené ve formě produktů kódů KN 2309 10 11 až 70 a 2309 90 31 až 70 a uvedené v článku 1 nařízení (EHS) č. 804/68.

Článek 12

1. Sazbou náhrady platnou pro směsi kapitol 2, 10 a 11 kombinované nomenklatury je sazba platná:

a) v případě směsí, u nichž jedna ze složek představuje nejméně 90 % hmotnostních, pro tuto složku;

b) v případě jiných směsí pro složku, pro kterou platí nejnižší sazba náhrady. V případech, kde jedna nebo více složek těchto směsí nemá nárok na náhradu, není pro takovéto směsi poskytnuta žádná náhrada.

2. Pro účely výpočtu náhrad pro sady zboží a složené zboží, se každá složka považuje za samostatný produkt.

3. Odstavce 1 a 2 se nepoužijí na směsi, sady zboží a složené zboží, pro která jsou stanovena zvláštní pravidla pro výpočet.

Článek 13

Ustanovení týkající se stanovení sazby náhrady předem a úprav, kterými sazba náhrady projde, se použijí pouze na produkty, pro které je stanovena sazba náhrady rovná nule nebo větší než nula.

Oddíl 2

Rozlišená náhrada

Článek 14

1. Pokud se sazba náhrady rozlišuje podle místa určení, náhrady se vyplatí v závislosti na dodatečných podmínkách stanovených v článcích 15 a 16.

2. Je-li v den stanovení náhrady předem platná jediná sazba náhrady pro všechna místa určení a je-li vyhrazeno povinné místo určení, považuje se tato situace za rozlišení sazby podle místa určení, je-li sazba platná v den přijetí vývozního prohlášení nižší než sazba stanovená předem, která je případně upravená ke dni tohoto přijetí.

Článek 15

1. Produkty musí být dovezeny v nezměněném stavu do třetí země nebo do jedné ze třetích zemí, pro které je náhrada stanovena, do 12 měsíců ode dne přijetí vývozního prohlášení; za podmínek stanovených v článku 49 však mohou být poskytnuty dodatečné lhůty.

2. Produkty se považují za dovezené v nezměněném stavu, u nichž není žádným způsobem patrné, že došlo k zpracování.

Nicméně:

— formy manipulace uvedené v čl. 29 odst. 4, které mají zajistit uchování produktů, mohou být provedeny před dovozem, aniž je dotčen soulad s odstavcem 1,

— produkt se považuje za dovezený v nezměněném stavu, pokud byl zpracován před dovozem s podmínkou, že zpracování proběhlo ve třetí zemi, do které byly všechny produkty získané tímto zpracováním dovezeny.

3. Produkt se považuje za dovezený, pokud jsou splněny dovozní celní formality, zejména formality týkající se výběru dovozních cel ve třetí zemi.

4. Rozlišená část náhrady je vyplacena podle hmotnosti produktů, které prošly dovozními celními formalitami ve třetí zemi; nepřihlíží se však ke změnám v hmotnosti, ke kterým může dojít během dopravy následkem přirozených příčin a které příslušné orgány uznají, nebo změnám v hmotnosti v důsledku odebrání vzorků v souladu s ustanoveními čl. 7 odst.1 druhého pododstavce.

Článek 16

1. Splnění dovozních celních formalit se prokáže předložením jednoho z těchto dokladů podle výběru dovozce:

a) celního dokladu nebo jeho kopie či fotokopie; shoda této kopie nebo fotokopie s originálem musí být ověřena buď orgánem, který potvrdil originál dokladu, nebo úřadem příslušné dotyčné třetí země, nebo úřadem jednoho z členských států v dotyčné třetí zemi nebo subjektem pověřeným výplatou náhrady;

b) osvědčení o vykládce a dovozu vystaveného mezinárodní kontrolní a dozorčí společností schválenou členským státem v souladu s minimálními podmínkami stanovenými v odstavci 5. V daném osvědčení musí být uvedeno datum a číslo dovozního celního dokladu.

2. Pokud vývozce nemůže ani po vykonání příslušných kroků získat doklad vybraný v souladu s odst. 1 písm. a) nebo b) nebo pokud existují pochybnosti o pravosti předloženého dokladu, může být splnění dovozních celních formalit považováno za prokázané předložením jednoho nebo několika z těchto dokladů:

a) kopie dokladu o vykládce vydaného nebo potvrzeného ve třetí zemi, pro kterou je náhrada stanovena;

b) osvědčení o vykládce vydaného úřadem jednoho z členských států sídlícím v zemi určení nebo příslušným pro tuto zemi, které potvrzuje, že produkt opustil místo vykládky nebo alespoň že, pokud je mu známo, produkt nebyl následně naložen pro zpětný vývoz;

c) osvědčení o vykládce vystaveného mezinárodní kontrolní a dozorčí společností, schválenou členským státem v souladu s minimálními požadavky stanovenými v odstavci 5, které navíc potvrzuje, že produkt opustil místo vykládky nebo alespoň že, pokud je jí známo, produkt nebyl následně naložen pro zpětný vývoz;

d) bankovního dokladu vydaného schválenými zprostředkovateli usazenými ve Společenství, který potvrzuje, jedná-li se o třetí země uvedené v příloze II, že platba odpovídající danému vývozu je připsána k dobru na účet vývozce vedený u zprostředkovatelů;

e) potvrzení o převzetí k dopravě vydaného úřadem dané třetí země, je-li zboží zakoupeno touto zemí nebo úředním místem této země nebo je-li zboží součástí potravinové pomoci;

f) potvrzení o převzetí k dopravě vydaného buď mezinárodní organizací, nebo humanitární organizací, schválenou členským státem vývozu, pokud je zboží součástí potravinové pomoci;

g) potvrzení o převzetí k dopravě vydaného subjektem třetí země, jehož nabídková řízení mohou být uznána podle článku 44 nařízení (EHS) č. 3719/88, pokud je zboží zakoupeno tímto subjektem.

3. Vývozce je povinen v každém případě předložit kopii nebo fotokopii přepravních dokladů.

4. Komise může stanovit postupem podle článku 38 nařízení č. 136/66/EHS a odpovídajících článků ostatních nařízení o společné organizaci trhů, v některých zvláštních případech, jež budou určeny, že dovoz uvedený v odstavcích 1 a 2 je považován za prokázaný předložením zvláštního dokladu nebo jakýmkoli jiným způsobem.

5. Minimální podmínky pro schválení mezinárodních kontrolních a dozorčích společností jsou následující:

a) Kontrolní a dozorčí společnosti jsou schváleny na jejich žádost příslušnými úřady členských států na období tří let. Schválení platí pro všechny členské státy.

b) Při přípravě hlavních a druhotných dokladů uvedených v odst. 1 písm. b) a v odst. 2 písm. c) provedou kontrolní a dozorčí společnosti všechny kontroly nezbytné k určení povahy, vlastností a množství produktů zmíněných v osvědčení. Pro každé vydané osvědčení musí být založen spis, ve kterém bude zaznamenána veškerá dozorčí činnost. Kontroly musí probíhat na místě v okamžiku dovozu, kromě řádně odůvodněných výjimečných případů.

c) Kontrolní a dozorčí společnosti uvedené v odst. 1 písm. b) a v odst. 2 písm. c) musí být nezávislé na stranách zúčastněných v transakci, která je kontrolována. Zejména se kontrolní a dozorčí společnost, která vykonává kontrolu nad určitou transakcí, nebo jakákoli dceřiná společnost, která patří ke stejné finanční skupině, nesmí zúčastnit operace jako vývozce, celní zástupce, přepravce, adresát, skladovatel nebo v jakékoli jiné pozici, která by pravděpodobně mohla vyvolat střet zájmů.

d) Aniž je dotčen článek 8 nařízení (EHS) č. 729/70 a článek 3 nařízení Rady (EHS) č. 4045/89 [1], kontrolují členské státy činnost kontrolních a dozorčích společností v pravidelných intervalech, nebo vyskytne-li odůvodněná pochybnost, co se týče dodržování podmínek pro schválení.

e) Členské státy odejmou schválení úplně nebo částečně, jakmile se zjistí, že kontrolní a dozorčí společnost již neskýtá záruku plnění podmínek, kterými se schválení řídí.

Daný členský stát bezodkladně uvědomí ostatní členské státy a Komisi o odebrání schválení. Tato informace bude předmětem výměny názorů v rámci všech příslušných řídících výborů.

Odejmutí schválení platí pro všechny členské státy.

Článek 17

Členské státy mohou osvobodit vývozce od předložení dokladů podle článku 16 jiných, než je přepravní doklad, pokud vývoz dostatečně zaručuje příchod na místo určení produktů uvedených ve vývozním prohlášení, které poskytuje nárok na náhradu, jejíž rozlišená část odpovídá částce, která nepřesahuje:

a) 1 200 EUR v případě produktů, na něž se vztahuje čl. 1 odst. 2 písm. c) nařízení č. 136/66/EHS;

b) 1 200 EUR v případě produktů jiných, než jsou produkty uvedené v písmenu a), pokud třetí země nebo území určení je uvedeno v příloze IV;

c) 6 000 EUR v případě produktů jiných, než jsou produkty uvedené v písmenu a), pokud třetí země nebo území určení je jiné než třetí země nebo území vyjmenované v příloze IV.

Článek 18

1. Odchylně od článku 14 a aniž je dotčen článek 20, část náhrady se vyplatí na žádost vývozce, jakmile se prokáže, že produkt opustil celní území Společenství.

2. Část náhrady uvedená v odstavci 1 se vypočte pomocí nejnižší sazby pro náhradu odečtením 20 % rozdílu mezi sazbou stanovenou předem a nejnižší sazbou; nestanovení sazby předem se považuje za nejnižší sazbu.

Pokud částka, která má být vyplacena, nepřesahuje 2 000 EUR, mohou členské státy odložit platbu této částky až do výplaty celé výše příslušné náhrady, kromě případů, kdy vývozce prohlásí, že nebude ohledně daných vývozů žádat o výplatu žádné další částky.

[1] Úř. věst. L 388, 30.12.1989, s. 18.

3. V případě, že nebylo dodrženo místo určení uvedené v kolonce 7 vydané licence obsahující stanovení náhrady předem:

a) pokud se sazba náhrady, která odpovídá skutečnému místu určení, rovná nebo je vyšší než sazba náhrady pro místo určení uvedené v kolonce 7, platí sazba pro místo určení uvedené v kolonce 7;

b) pokud je sazba náhrady, která odpovídá skutečnému místu určení, nižší než sazba pro místo určení uvedené v kolonce 7, náhrada, která má být vyplacena, je:

— náhradou vyplývající z použití sazby odpovídající skutečnému místu určení,

— snížena, s výjimkou případu vyšší moci, o 20 % rozdílu mezi náhradou pro místo určení uvedené v kolonce 7 a náhradou pro skutečné místo určení.

Pro účely tohoto článku mají být vzaty v úvahu sazby náhrady platné v den podání žádosti o licenci. Tyto sazby jsou případně upraveny ke dni přijetí vývozního prohlášení nebo platebního prohlášení.

Pokud se první a druhý pododstavec tohoto odstavce a článek 51 použije na ten stejný vývoz, sníží se částka vyplývající z prvního pododstavce o sankci uvedenou v článku 51.

4. Pokud byla sazba náhrady stanovena v rámci nabídkového řízení a obsahuje-li toto nabídkové řízení doložku o povinném místě určení, nevezme se pro účely stanovení nejnižší sazby náhrady v úvahu nestanovení pravidelné náhrady nebo případné stanovení pravidelné náhrady pro toto povinné místo určení ke dni podání žádosti o licenci a ke dni přijetí vývozního prohlášení.

Článek 19

1. Odstavce 2 až 5 se použijí v případě, že se produkt vyváží na základě předložení vývozní licence nebo osvědčení o stanovení náhrady předem s doložkou o povinném místě určení.

2. Pokud produkt nedorazil do povinného místa určení, vyplatí se jen ta část náhrady, která vyplývá z čl. 18 odst. 2.

3. Pokud produkt dostane z důvodu vyšší moci jiné místo určení, než pro které byla licence vydána, je náhrada vyplacena na žádost vývozce, pokud prokáže zásah vyšší moci a skutečné místo určení produktu; skutečné místo určení se prokáže v souladu s články 15 a 16.

4. Pokud se použije odstavec 3, rovná se platná náhrada náhradě, která byla stanovena pro skutečné místo určení, ale nesmí být vyšší než náhrada, která je platná pro místo určení uvedené v kolonce 7 vydané licence obsahující stanovení náhrady předem.

Sazby náhrady se případně upraví ke dni přijetí vývozního prohlášení nebo platebního prohlášení.

5. Aby vývozce získal nárok na náhradu stanovenou předem, je-li produkt vyvezen na základě licence vydané podle článku 44 nařízení (EHS) č. 3719/88 a je-li náhrada rozlišena podle místa určení, musí vedle dokladů uvedených v článku 16 navíc předložit doklad, že produkt byl dodán do dovážející třetí země subjektu, který je stanoven nabídkovým řízením, a to v rámci nabídkového řízení uvedeného v licenci.

Oddíl 3

Zvláštní ochranná opatření finančních zájmů Společenství

Článek 20

1. Pokud:

a) existují vážné pochybnosti o skutečném místě určení produktu;

nebo

b) by mohl být produkt dovezen zpět do Společenství z důvodu rozdílu mezi výší náhrady pro vyvezený produkt a výší nepreferenčního dovozního cla na totožný produkt v den přijetí vývozního prohlášení;

nebo

c) existuje konkrétní podezření, že produkt bude v nezměněném stavu nebo po zpracování ve třetí zemi dovezen zpět do Společenství bez cla nebo se sníženou sazbou cla,

náhrada s jednotnou sazbou nebo část náhrady uvedená v čl. 18 odst. 2 se vyplatí, pouze pokud produkt opustil celní území Společenství v souladu v článkem 7 a

i) byl v případě nerozlišené náhrady dovezen do třetí země do 12 měsíců následujících po dni přijetí vývozního prohlášení nebo v této lhůtě došlo k jeho podstatnému zpracování nebo opracování ve smyslu článku 24 nařízení (EHS) č. 2913/92;

ii) byl v případě náhrady rozlišené podle místa určení dovezen v nezměněném stavu do 12 měsíců ode dne přijetí vývozního prohlášení do určené třetí země.

Články 15 a 16 se použijí na dovoz do třetí země.

Kromě toho mohou příslušné orgány členských států vyžadovat u všech náhrad dodatečné doklady, které podle nich dostatečně prokáží, že produkt byl skutečně uveden na trh v dovážející třetí zemi nebo došlo k jeho podstatnému zpracování nebo opracování ve smyslu článku 24 nařízení (EHS) č. 2913/92.

Za podmínek stanovených v článku 49 mohou být poskytnuty dodatečné lhůty.

2. Členské státy použijí odstavec 1 z vlastního podnětu a také na žádost Komise.

Ustanovení vztahující se na případ uvedený v odst. 1 písm. b) se nepoužijí, pokud konkrétní okolnosti příslušné transakce – s přihlédnutím zejména k přepravním nákladům – pravděpodobně vyloučí nebezpečí zpětného dovozu. Navíc členské státy mohou nepoužít tato ustanovení, pokud výše náhrady pro dané vývozní prohlášení nepřesáhne 500 EUR.

3. Pokud v případě použití odstavce 1 byl produkt poté, co opustil celní území Společenství, zničen při přepravě následkem vyšší moci:

— vyplatí se v případě nerozlišené náhrady náhrada v plné výši,

— vyplatí se v případě rozlišené náhrady část náhrady stanovená v souladu s článkem 18.

4. Odstavec 1 se použije před výplatou náhrady.

Náhrada se však považuje za neoprávněnou a musí být vrácena, pokud příslušné orgány zjistí, a to i po výplatě náhrady:

a) že produkt byl zničen nebo poškozen dříve, než byl uveden na trh ve třetí zemi nebo dříve než došlo k jeho podstatnému zpracování nebo opracování ve třetí zemi ve smyslu článku 24 nařízení (EHS) č. 2913/92, ledaže by vývozce mohl podle názoru příslušných orgánů prokázat, že vývoz se uskutečnil za takových hospodářských podmínek, že produkt mohl být rozumně uveden na trh ve třetí zemi, aniž je dotčen čl. 21 odst. 2 druhý pododstavec;

b) že je produkt propuštěn ve třetí zemi do režimu s podmíněným osvobozením od cla 12 měsíců po dni vývozu ze Společenství, aniž by došlo k jeho podstatnému zpracování nebo opracování ve třetí zemi ve smyslu článku 24 nařízení (EHS) č. 2913/92, a že vývoz nebyl proveden jako běžná obchodní transakce;

c) že vyvezený produkt je dovezen zpět do Společenství, aniž by došlo k jeho podstatnému zpracování nebo opracování ve smyslu článku 24 nařízení (EHS) č. 2913/92, že nepreferenční dovozní clo je nižší než poskytnutá náhrada a že vývoz nebyl proveden jako běžná obchodní transakce;

d) že produkty uvedené v příloze V jsou dovezené zpět do Společenství:

— poté, co ve třetí zemi došlo k jejich zpracování nebo opracování, které nedosáhlo úrovně uvedené v článku 24 nařízení (EHS) č. 2913/92, a

— platí pro ně snížená nebo nulová sazba dovozního cla ve srovnání s nepreferenční sazbě.

Členské státy v co nejkratší lhůtě uvědomí Komisi v případě, že zjistí, že jiné produkty než produkty zahrnuté v příloze V by mohly způsobit odklon obchodu.

Písmena c) a d) se nepoužijí v případě použití hlavy VI kapitoly 2 („Vrácené zboží“) nařízení (EHS) č. 2913/92 nebo v případech, kdy jsou produkty dovezeny zpět nejméně dva roky po dni vývozu.

Článek 51 se nepoužije na případy uvedené v písmenech b), c) a d).

Oddíl 4

Případy neposkytnutí náhrady

Článek 21

1. Žádná náhrada není poskytnuta pro produkty, které nemají řádnou a uspokojivou obchodní jakost v den přijetí vývozního prohlášení.

Produkty vyhovují požadavku stanovenému v prvním pododstavci, pokud mohou být uvedeny na trh na území Společenství za obvyklých podmínek a podle popisu, který je uveden v žádosti o poskytnutí náhrady, a jestliže, jsou-li určené k lidské spotřebě, není vyloučena nebo podstatně snížena možnost jejich použití pro tento účel z důvodu jejich vlastností nebo jejich stavu.

Soulad produktů s požadavky stanovenými v prvním pododstavci musí být prověřen v souladu se stávajícími normami nebo zvyklostmi Společenství.

Náhrada je však také poskytnuta, pokud vyvážené produkty podléhají v zemi určení zvláštním závazným podmínkám, zejména zdravotním a hygienickým, které neodpovídají stávajícím normám nebo zvyklostem Společenství. Vývozce musí na žádost příslušného orgánu prokázat, že produkty splňují tyto závazné podmínky třetí země určení.

Kromě toho mohou být pro některé produkty přijaty zvláštní předpisy.

2. Pokud měl produkt řádnou a uspokojivou obchodní jakost, když opouštěl Společenství, má nárok na část náhrady vypočtenou v souladu s čl. 18 odst. 2 kromě případu, kdy se použije článek 20. Tohoto nároku však pozbude, pokud se prokáže, že:

— už nemá řádnou a uspokojivou obchodní jakost v důsledku skryté vady, která se objeví později,

— nemohl být prodán konečnému spotřebiteli, protože datum konečné spotřeby produktu bylo příliš blízko dni vývozu.

Pokud se prokáže, že produkt už nemá řádnou a uspokojivou obchodní jakost před splněním celních formalit pro dovoz do třetí země, nemá nárok na rozlišenou část náhrady.

3. Žádná náhrada není poskytnuta pro produkty, pokud překračují nejvyšší úrovně radioaktivity povolené právními předpisy Společenství. Úrovně vztahující se na produkty, nezávisle na jejich původu, jsou úrovně stanovené v článku 3 nařízení Rady (EHS) č. 737/90 ([1]).

Článek 22

1. Žádná náhrada není poskytnuta pro vývozy, které podléhají vývozní dávce nebo vývoznímu poplatku stanoveným předem nebo stanoveným v rámci nabídkového řízení.

2. Pokud v případě složeného produktu jsou na základě jedné nebo více složek produktu stanoveny předem vývozní dávka nebo vývozní poplatek, není poskytnuta žádná náhrada pro tuto složku nebo složky.

Článek 23

Žádná náhrada není poskytnuta pro produkty, které jsou prodávány nebo rozdávány na palubách plavidel a které by následně mohly být dovezeny zpět do Společenství na základě osvobození od cla podle nařízení Rady (EHS) č. 918/83 ([2]).

KAPITOLA 2

Zálohy na vývozní náhrady

Článek 24

1. Na žádost vývozce vyplatí členský stát předem celou výši náhrady nebo její část, jakmile bylo přijato vývozní prohlášení, s podmínkou, že je složena jistota, jejíž výše se rovná výši uvedené zálohy, zvýšené o 10 %.

Členské státy mohou stanovit podmínky, za nichž je možné požádat o zálohu na část náhrady.

2. Výše zálohy, je vypočtena s ohledem na sazbu náhrady použitelnou pro ohlášené místo určení a případně opravena jinými částkami podle právních předpisů Společenství.

3. Členské státy nemusí použít odstavec 1, pokud částka, která má být vyplacena, nepřesahuje 2000 EUR.

Článek 25

1. Pokud je záloha vyšší než částka skutečně splatná pro dotyčný vývoz nebo pro rovnocenný vývoz, zahájí příslušný orgán bezodkladně postup stanovený v článku 29 nařízení (EHS) č. 2220/85 s cílem, aby vývozce zaplatil rozdíl mezi těmito dvěma částkami, zvýšený o 10 %.

Pokud však v důsledku vyšší moci:

— nemohou být předloženy doklady stanovené tímto nařízením pro poskytnutí náhrady

nebo

— produkt dorazí do jiného místa určení, než je místo určení, pro které byla vypočtena záloha,

nevymáhá se zvýšení o 10 %.

2. Pokud produkt nedorazí do místa určení, pro které byla vypočtena záloha, z důvodu nesrovnalosti způsobené třetí stranou k újmě vývozce a pokud vývozce z vlastního podnětu o této skutečnosti okamžitě písemně uvědomí příslušné orgány a vrátí náhradu vyplacenou předem, je zvýšení uvedené v odstavci 1 omezeno na úrok splatný za dobu, která uplynula mezi přijetím náhrady obdržené předem a jejím vrácením, vypočtený v souladu s čl. 52 odst. 1 čtvrtým pododstavcem.

Toto ustanovení se nepoužije, pokud již příslušné orgány oznámily vývozci svůj úmysl provést kontrolu nebo pokud se vývozce o tomto úmyslu dozvěděl jiným způsobem.

3. Vývoz rovnocenných produktů, po zpětném dovozu podle režimu vráceného zboží, stejné podpoložky kombinované nomenklatury je považován za rovnocenný vývoz, pokud jsou splněny podmínky stanovené v čl. 40 odst. 2 písm. a) a b) nařízení (EHS) č. 3719/88.

Toto ustanovení se použije, pouze pokud byl režim vráceného zboží použit v členském státě, v němž bylo přijato vývozní prohlášení týkající se původního vývozu.

([1]) Úř. věst. L 82, 29.3.1990, s. 1.
([2]) Úř. věst. L 105, 23.4.1983, s. 1.

KAPITOLA 3

Předběžné financování náhrady

Článek 26

1. Pokud vývozce projeví svůj úmysl vyvézt produkty po zpracování nebo skladování a požádat o náhradu v souladu s články 4 a 5 nařízení (EHS) č. 565/80, je použití těchto ustanovení podmíněno tím, že vývozce předloží celním orgánům prohlášení (dále jen „platební prohlášení“).

Členské státy mohou označit platební prohlášení jiným názvem.

2. Platební prohlášení musí obsahovat všechny údaje nezbytné pro stanovení náhrady pro produkt, který má být vyvezen, zejména:

a) v případě produktů:

— popis produktů, případně zjednodušený, podle nomenklatury pro vývozní náhrady a kódu nomenklatury pro náhrady a, kde je to k výpočtu náhrady nezbytné, složení dotyčných produktů nebo odkaz na toto složení,

— čistou hmotnost produktů nebo případně množství vyjádřené v měrné jednotce, které mají být vzaty v úvahu pro výpočet náhrady;

b) v případě zboží se použijí ustanovení nařízení (ES) č. 1222/94.

Navíc, mají-li být základní produkty zpracovány, platební prohlášení obsahuje:

— popis základních produktů,

— množství základních produktů,

— výtěžnost nebo podobné informace.

3. Aniž je dotčen odstavec 2, mohou být v platebním prohlášení uvedeny prozatímní údaje o zboží, které může být získáno ze základních produktů, pokud to odůvodňují okolnosti, na žádost vývozce. V tomto případě nahlásí vývozce konečné údaje příslušným orgánům, jakmile je dokončeno zpracování.

4. Platební prohlášení musí také uvádět použití nebo místo určení produktů, pokud:

a) vývozce žádá o výplatu částky rovnající se náhradě nárokovatelné pro zamýšlené použití nebo místo určení produktů;

b) je použití nebo místo určení nezbytné ke stanovení doby, během které mohou produkty zůstat pod celním dohledem, aby mohly být zpracovány, nebo v celním režimu uskladňování v celním skladu nebo svobodného pásma.

5. Použití nebo místo určení je uvedeno v této formě:

— zvláštní použití nebo zvláštní země určení,

— skupina zemí určení, pro kterou je použitelná stejná sazba náhrady.

6. Aby se zajistilo provádění fyzických kontrol produktů, platební prohlášení rovněž obsahuje všechny údaje nezbytné k identifikaci přesných míst, kde budou produkty zpracovány nebo uskladněny až do jejich vývozu. V případě změny místa uskladnění nebo zpracování jsou tyto změny podle výběru příslušných orgánů buď předem uvedeny vývozcem, nebo řádně zaneseny do evidence vedené za tímto účelem.

Článek 27

1. Při přijetí platebního prohlášení jsou produkty umístěny pod celní dohled v souladu s čl. 4 odst. 13 a 14 nařízení (EHS) č. 2913/92 až do doby, kdy opustí celní území Společenství nebo kdy dorazí do stanoveného místa určení.

2. Den přijetí platebního prohlášení je rozhodný pro stanovení:

a) platné sazby náhrady, pokud nebyla náhrada stanovena předem;

b) úprav, které mají být provedeny u sazby náhrady, pokud byla náhrada stanovena předem;

c) rozhodné skutečnosti pro směnný kurz eura platný pro náhradu.

Článek 28

1. V případě zpracovaných produktů nebo zboží získaného ze základních produktů je výsledek prověření platebního prohlášení ve spojení s případným prověřením základních produktů použit pro výpočet náhrady za účelem výplaty zálohy.

2. Odstavec 1 nevylučuje pozdější kontrolu příslušnými orgány dotyčného členského státu ani následky, které z toho mohou vyplynout podle stávajících předpisů.

3. Základní produkty musí být zcela nebo zčásti obsaženy v zpracovaných produktech nebo zboží, které jsou vyváženy.

Základní produkty skladované volně ložené však mohou být, pokud k tomu poskytnou povolení příslušné orgány, úplně nebo částečně nahrazeny rovnocennými základními produkty stejné osmimístné podpoložky kombinované nomenklatury, představující stejnou obchodní jakost, mající stejné technické vlastnosti a splňující podmínky požadované pro poskytnutí náhrady, pokud jsou rovnocenné základní produkty umístěny pod celní dohled.

Příslušné orgány členských států udělí takové povolení, pouze pokud mají jistotu, že celá operace bude provedena v souladu s těmito podmínkami:

— vývozce sdělí předem příslušnému celnímu úřadu, u kterého bylo podáno platební prohlášení, svůj úmysl požádat o režim rovnocennosti a výslovně uvede přesná místa uskladnění a zpracování,

— účetní evidence zásob vývozce musí být denně aktualizována a umožnit celkovou, jak správní tak fyzickou, kontrolu celkového množství základních produktů nebo zpracovaných produktů, které jsou v těchto prostorách fyzicky přítomny, a kontrolu jejich konkrétního statusu. Pro účely tohoto článku se „statusem" rozumí situace produktů, které se nacházejí ve volném oběhu nebo jsou v celním režimu nebo v režimu předběžného financování podle článku 26 nebo v režimu vývozu podle článků 5 a 32,

— je zaručeno, že účinná kontrola totožnosti obchodní jakosti a technických vlastností základních produktů se provádí ode dne přijetí platebního prohlášen až do dne uvedeného v čl. 34 odst. 1.

Pokud jsou rovnocenné základní produkty skladovány na místech, pro která je příslušný jiný celní úřad, sdělí celní úřad, u kterého bylo podáno platební prohlášení, písemně příslušnému celnímu úřadu odpovědnému za místo, ve kterém se rovnocenné produkty nacházejí, všechny náležité údaje, zejména množství zpracovaných produktů, jejich obchodní jakost a technické vlastnosti a každé nebo všechna zpracování, která mají být provedena.

4. Ustanovení odstavce 3 týkající se základních produktů může být také použito na meziprodukty skladované volně ložené, nahrazené rovnocennými meziprodukty.

5. Režim rovnocennosti se nepoužije na produkty pocházející z intervence a určené k vývozu podle kontrolního systému uvedeného v článku 2 nařízení (EHS) č. 3002/92.

6. Lhůta, po kterou mohou základní produkty zůstat pod celním dohledem s cílem jejich zpracování, je šest měsíců ode dne přijetí platebního prohlášení.

Podléhá-li však vývoz předložení vývozní licence nebo je-li předloženo osvědčení o stanovení náhrady předem, rovná se doba platnosti licence nebo osvědčení lhůtě, která ještě neuplynula.

V případech, že se vývoz uskuteční na základě předložení vývozní licence nebo osvědčení o stanovení náhrady předem, jejichž doba platnosti, která ještě neuplynula, je:

— kratší než tři měsíce, prodlouží se lhůta na tři měsíce,

— delší než jeden rok, omezí se lhůta na jeden rok.

Článek 29

1. Co se týče produktů, které mají být vyvezeny poté, co byly propuštěny do celního režimu uskladňování nebo svobodného pásma, je pro výpočet náhrady použit výsledek prověření platebního prohlášení a produktů.

2. Odstavec 1 nevylučuje pozdější kontrolu příslušnými orgány dotyčného členského státu ani následky, které z toho mohou vyplynout podle stávajících předpisů.

3. Úbytek hmotnosti způsobený přirozenými příčinami, ke kterému došlo po dobu uskladnění v celním skladu nebo ve svobodném pásmu, nemá za následek propadnutí jistoty uvedené v článku 35. Poškození produktů se nepovažuje za úbytek hmotnosti způsobený přirozenými příčinami.

4. Produkty propuštěné do celního režimu uskladňování nebo svobodného pásma zde mohou být podrobeny, za podmínek stanovených příslušnými orgány, těmto formám manipulace:

a) inventuře;

b) umístění značek, razítek, etiket nebo jiných podobných rozlišovacích znaků na produkty nebo na jejich obaly, pokud toto umístění nemůže vyvolat zdání jiného původu produktů, než je jejich skutečný původ;

c) úpravě označení a čísel balíčků nebo změně etiket, pokud tyto změny nemohou vyvolat zdání jiného původu produktů, než je jejich skutečný původ;

d) balení, vybalování, změně balení nebo opravě balení, pokud tyto formy manipulace nemohou vyvolat zdání jiného původu produktů, než je jejich skutečný původ;

e) větrání;

f) chlazení;

g) mrazení.

Náhrada použitelná pro produkty, které byly podrobeny formám manipulace uvedeným výše, je stanovena podle množství, povahy a vlastností produktů, které existovaly v den určený pro výpočet náhrady, v souladu s článkem 27.

5. Lhůta, během níž mohou produkty zůstat v celním režimu uskladňování nebo svobodného pásma, je šest měsíců ode dne přijetí platebního prohlášení.

Článek 30

1. Produkty propuštěné do celního režimu uskladňování v členském státě, ve kterém bylo přijato platební prohlášení, mohou být převezeny do jiného členského státu, aby zde byly skladovány v celním režimu uskladňování, a vztahují se na ně zejména ustanovení tohoto článku.

Aby bylo zajištěna totožnost produktů během přepravy z jednoho členského státu do druhého, musí být na dopravní prostředky nebo nákladové kusy použité k přepravě přiloženy celní závěry v souladu s článkem 349 nařízení (EHS) č. 2454/93.

2. V případech uvedených v odstavci 1 se předložením kontrolního výtisku T5 prokáže, že produkty opustily celní území Společenství nebo dorazily do stanoveného místa určení.

a) Do kolonky 104 kontrolního výtisku se v rubrice „Ostatní" uvede jedna z těchto poznámek:

— Prefinanciación de la restitución – Artículo 30 del Reglamento (CE) n° 800/1999. Declaración de exportación que debe ser presentada, a más tardar, el … (fecha límite establecida para el plazo contemplado en el apartado 5 del artículo 29),

— Forudbetaling af restitutionen – Artikel 30 i forordning (EF) nr. 800/1999. Udførselsangivelsen skal indgives senest den … (dato fastsat i overensstemmelse med den i artikel 29, stk. 5, omhandlede frist),

— Vorfinanzierung der Erstattung – Artikel 30 der Verordnung (EG) Nr. 800/1999. Die Ausfuhranmeldung ist bis spätestens … vorzulegen (durch die Frist gemäss Artikel 29 Absatz 5 festgelegter Schlusstermin),

— Εκ των προτέρων πληρωμή της επιστροφής – κανονισμός (ΕΚ) Αριθ. 800/1999, άρθρο 30. Η δήλωση εξαγωγής πρέπει να κατατεθεί το αργότερο μέχρι... (ημερομηνία λήξεως της προθεσμίας που αναφέρεται στο άρθρο 29 παράγραφος 5),

— Prefinancing of the refund – Regulation (ES) No 800/1999, Article 30. Export declaration to be lodged by… (deadline set by the time limit referred to in Article 29(5)),

— Préfinancement de la restitution – règlement (CE) n° 800/1999, article 30. Déclaration d'exportation à déposer au plus tard le … (date limite fixée par le délai visé à l'article 29, paragraphe 5),

— Prefinanziamento della restituzione – Regolamento (CE) n. 800/1999, articolo 30. Dichiarazione d'esportazione da presentare entro il … (data limite fissata in base ai termini indicati al paragrafo 5 dell'articolo 29),

— Voorfinanciering van de restitutie – Verordening (EG) nr. 800/1999, artikel 30. Aangifte ten uitvoer moet uiterlijk worden ingediend op … (uiterste datum vastgesteld op basis van de in artikel 29, lid 5 bedoelde termijn),

— Pré-financiamento da restituição – Regulamento (CE) n.º 800/1999, artigo 30. Apresentação da declaração de exportação o mais tardar em …(data-limite fixada pelo prazo referido no n. 5 do artigo 29.º),

— Ennakolta maksettu tuki – asetuksen (EY) N:o 800/1999 artiklane, vienti-ilmoitus annettava viimeistään … (määräpäivä vahvistetaan 29 artiklan 5 kohdassa mainitun aikarajoituksen mukaisesti),

— Förfinansiering av exportbidrag – artikel 30 i förordning (EG) nr 800/1999. Exportdeklaration skall ges in senast den … (tidspunkt fastställd enligt den i artikel 29.5 angivna tidsfristen).

b) Kontrolní úřad skladu pro skladování si ponechá kontrolní výtisk T5 a do kolonky „Kontrola použití a/nebo místa určení" na zadní straně kontrolního výtisku uvede v rubrice „Poznámky" jeden z těchto údajů:

— La fecha de aceptación de la declaración de exportación: …

— La fecha de salida del territorio aduanero e la de llegada al destino correspondiente: …

— Datoen for antagelsen ar udførselsangivelsen:…

— Datoen for udgangen af toldområdet eller ankomsten til destinationen: …

— Zeitpunkt der Annahme der Ausfuhranmeldung: …

— Zeitpunkt des Verlassens des Zollgebiets oder des Erreichens der Bestimmung: …

— την ημερομηνία αποδοχής της διασάφησης εξαγωγής: …

— την ημερομηνία εξόδου από το τελωνειακό έδαφος ή αφίξεως στον προορισμό: …

— Date of acceptance of the export declaration: …

— Date of exit form the customs territory or arrival at destination: …

— La date d'acception de la déclaration d'exportation: …

— La date de sortie du territoire douanier ou de l'arrivée à destination: …

— La data di accettazione della dichiarazione d'esportazione: …

— La data di uscita dal territorio doganale o dell'arrivo a destinazione: …

— De datum van aanvaarding van de aangifte ten uitvoer: …

— De datum waarop de producten of goederen het douanegebied hebben verlaten of ter bestemming zijn aangekomen: …

— Data de aceitação da declaração de exportação: …

— Data de saída do território aduaneiro ou da chegada ao destino: …

— Vienti-ilmoituksen vastaanottopäivämäärä: …

— Päivä, jona viety tullialueelta tai saapunut määräpaikkaan: …

— Mottagningsdag för exportdeklaration: …

— Utförseldag från tullområdet eller ankomstdag till destinationen: …

c) Pokud po vyskladnění jsou produkty přepravovány přes území jiného členského státu za účelem vývozu nebo aby dorazily do stanoveného místa určení, postupuje první celní úřad místa určení jako celní úřad odeslání a vystaví nebo nechá vystavit na svou odpovědnost jeden nebo více kontrolních výtisků T5.

Do kolonky 104 nového kontrolního výtisku nebo nových kontrolních výtisků T5 se uvede příslušná poznámka. Navíc bude do kolonky 106 zapsáno číslo původního kontrolního výtisku T5, název celního úřadu, který uvedený výtisk vydal, a datum vydání.

Je-li poznámka, která má být uvedena do kolonky „Kontrola použití a/nebo místa určení“ původního kontrolního výtisku T5, založena na údajích z kontrolních výtisků obdržených od celních orgánů jiných členských států nebo z vnitrostátních dokladů obdržených jinými vnitrostátními orgány, uvede celní úřad místa určení uvedený v prvním pododstavci do „Poznámek“ dotyčné číslo nebo čísla kontrolních výtisků T5 nebo vnitrostátních dokladů.

Splňuje-li pouze část produktů uvedených v kontrolním výtisku T5 předepsané podmínky, uvede celní úřad místa určení do kolonky „Kontrola použití a/nebo místa určení“ kontrolního výtisku množství produktů, které tyto podmínky splnilo.

3. V případě uvedeném v odstavci 1 se podle toho vyplní kolonky 37 a 40 vývozního prohlášení. V kolonce 40 musí být také uvedeno datum přijetí prohlášení COM 7.

Článek 31

1. Zálohu na náhradu vyplatí na zvláštní žádost vývozce pouze ten členský stát, na jehož území bylo přijato platební prohlášení.

Žádost o náhradu musí být podána:

a) buď písemně, přičemž členské státy mohou stanovit zvláštní tiskopis;

b) nebo použitím počítačových systémů podle pravidel vydaných příslušnými orgány.

Pro účely tohoto odstavce se použijí čl. 199 odst. 2 a 3 a články 222, 223 a 224 nařízení (EHS) č. 2454/93 obdobně.

2. Výše zálohy se vypočte na základě sazby náhrady platné pro použití nebo místo určení, je-li uvedeno. V ostatních případech se použije částka vypočtená v souladu s čl. 18 odst. 2.

Článek 32

1. Vývozní prohlášení musí být podáno nejpozději k poslednímu dni lhůt stanovených v čl. 28 odst. 6 a čl. 29 odst. 5 v členském státě, ve kterém bylo přijato platební prohlášení nebo, pokud se použije článek 30, v členském státě skladování.

2. Ve smyslu tohoto článku se Belgie a Lucembursko pro účely článku 5 nařízení (EHS) č. 565/80 považují za jeden členský stát.

Článek 33

1. Před přijetím platebního prohlášení musí být složena jistota rovnající se částce vypočtené v souladu s čl. 31 odst. 2, ke které je připočteno zvýšení o 15 %.

2. Členské státy mohou povolit, aby byla jistota podle odstavce 1 složena po přijetí platebního prohlášení, pokud vnitrostátní předpisy:

— ukládají vývozci, aby složil jistotu ve lhůtě nejdéle 30 dnů po dotyčném přijetí a dříve než bude provedena výplata předem,

— zajišťují výplatu částky rovnající se zvýšení uvedenému v odstavci 1, pokud jistota není složena ve lhůtě, s výjimkou případu vyšší moci; nicméně pokud se však deklarant snažil dostát svým závazkům, může mu být poskytnuta dodatečná lhůta.

Článek 34

1. Do 60 dnů ode dne, kdy se na produkty přestane vztahovat režim stanovený v článcích 4 nebo 5 nařízení (EHS) č. 565/80, musí produkty:

— opustit celní území Společenství v nezměněném stavu

nebo

— v případech uvedených v čl. 36 odst. 1 tohoto nařízení, dorazit do svého místa určení v nezměněném stavu.

2. V případech uvedených v odstavci 1 se použije čl. 7 odst. 3 a 4 a články 9 a 10.

Článek 35

1. Pokud se u produktů, na něž se vztahuje tato kapitola, prokáže, že mají nárok na náhradu, je dotyčná částka vyrovnána částkou vyplacenou předem. Pokud je splatná částka na vyvezené množství vyšší než částka, která byla vyplacená předem, je dotyčné osobě vyplacen rozdíl.

Pokud je splatná částka na vyvezené množství nižší než částka, která byla vyplacena předem, zejména pokud se použije odstavec 2, zahájí příslušný orgán bezodkladně postup podle článku 29 nařízení (EHS) č. 2220/85 s cílem, aby hospodářský subjekt zaplatil rozdíl mezi těmito dvěma částkami, zvýšený o 15 %.

2. Odchylně od článku 50 a aniž je dotčen odst. 1 druhý pododstavec tohoto článku, pokud nebyla dodržena jedna nebo více lhůt stanovených v tomto nařízení, je náhrada pro dotyčný vývoz, s výjimkou případu vyšší moci, opravena následovně:

— nejprve je snížena o 15 %, pokud je překročena jedna nebo více lhůt stanovených v čl. 15 odst. 1, čl. 28 odst. 6, čl. 29 odst. 5 a čl. 34 odst. 1; takto upravená náhrada je snížena o 2 % za každý den, o který jsou překročeny lhůty stanovené v čl. 15 odst. 1, čl. 28 odst. 6, čl. 29 odst. 5, a o 5 % za každý den, o který je překročena lhůta stanovená v čl. 34 odst. 1,

— pokud jsou do šesti měsíců od stanovené lhůty předloženy doklady uvedené v čl. 49 odst. 2, je náhrada, případně stanovená v souladu s první odrážkou, snížena o částku rovnající se 15 % náhrady, která by byla vyplacena, kdyby byly dodrženy všechny lhůty.

Ustanovení čl. 50 odst. 4 a 6 se použije obdobně.

3. Pokud je z důvodu vyšší moci splatná částka nižší než částka vyplacená předem, zvýšení o 15 % se nepoužije.

4. Pokud produkt nedorazí do místa určení, pro které byla vypočtena záloha, z důvodů nesrovnalosti způsobené třetí stranou k újmě vývozce a pokud vývozce ze svého podnětu o této skutečnosti okamžitě písemně uvědomí příslušné orgány a vrátí náhradu vyplacenou předem, je zvýšení uvedené v odstavci 1 omezeno na úrok splatný za dobu, která uplynula mezi přijetím náhrady obdržené předem a jejím vrácením, vypočtený v souladu s čl. 52 odst. 1 čtvrtým pododstavcem.

Toto ustanovení se nepoužije, pokud již příslušné orgány oznámily vývozci svůj úmysl provést kontrolu nebo pokud se vývozce dozvěděl jinak o úmyslu příslušných orgánů provést kontrolu.

HLAVA III

JINÉ DRUHY VÝVOZU A ZVLÁŠTNÍ PŘÍPADY

KAPITOLA 1

Místa určení považovaná za vývoz ze Společenství a zásobování plavidel a letadel

Článek 36

1. Pro účely tohoto nařízení se za vývozy z celního území Společenství považují:

a) dodávka ve Společenství pro zásobování:

   — námořních plavidel,

   — letadel obsluhujících mezinárodní lety, včetně letů uvnitř Společenství;

b) dodávka mezinárodním organizacím sídlícím ve Společenství;

c) dodávky ozbrojeným silám majícím základny na území členského státu, ale nepodléhajícím jeho velení.

2. Odstavec 1 se použije, pouze pokud produkty stejného druhu dovezené ze třetích zemí pro uvedená místa určení jsou osvobozeny od dovozních cel v dotyčném členském státě.

3. Dodávky produktů do skladů, které se nacházejí ve Společenství a patří mezinárodním organizacím specializujícím se na humanitární pomoc a které jsou používány v rámci potravinové pomoci ve třetích zemích, se považují za vývoz z celního území Společenství.

Povolení k použití prvního pododstavce udělují příslušné orgány členského státu skladování, které stanoví celní status skladu a přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby příslušné produkty dorazily do svého místa určení.

4. Na dodávky uvedené v tomto článku se použije článek 5.

Článek 37

1. V rámci dodávek uvedených v článcích 36 a 44 mohou členské státy odchylně od článku 5 pro výplatu náhrad povolit užití následujícího postupu. Vývozce, kterému je povoleno použit tento postup, nemůže zároveň použít obvyklý postup pro stejný produkt.

Povolení může být omezeno na některá místa nakládky na palubu v členském státě vývozu. Povolení se může vztahovat na nakládku na palubu v jiných členských státech a v tomto případě se použije článek 8.

2. U produktů nakládaných na palubu každý měsíc za podmínek stanovených v tomto článku se buď pro stanovení platné sazby náhrady, nebo, je-li náhrada stanovena předem, pro stanovení úprav, které mají být případně provedeny, vezme v úvahu poslední den v měsíci.

V případě členských států, které se neúčastní Hospodářské a měnové unie, se poslední den v měsíci vezme rovněž v úvahu pro stanovení směnného kurzu eura vůči národní měně platného pro výši náhrad.

3. Pokud je náhrada stanovena předem nebo stanovena v rámci nabídkového řízení, musí být povolení platné k poslednímu dni v měsíci.

4. Vývozce musí vést kontrolní evidenci, která obsahuje tyto údaje:

a) údaje nutné k identifikaci produktů v souladu s čl. 5 odst. 4;

b) název nebo registrační číslo plavidla nebo plavidel nebo letadla nebo letadel, na které jsou produkty naloženy;

c) datum nakládky.

Údaje uvedené v prvním pododstavci musí být zaneseny do této evidence nejpozději první pracovní den následující po nakládce na palubu. Nicméně pokud je nakládka na palubu prováděna v jiném členském státě, musí být výše zmíněné údaje zaneseny do této evidence nejpozději první pracovní den následující po dni, ve kterém vývozci mělo být sděleno, že produkty byly naloženy na palubu.

Vývozce musí také přistoupit na kontrolní opatření, která členské státy považují za nezbytná, a musí uchovávat kontrolní evidenci alespoň po tři roky od konce běžného kalendářního roku.

5. Členské státy mohou rozhodnout, že evidence může být nahrazena doklady používanými pro každou dodávku, do nichž celní orgány potvrdily datum nakládky na palubu.

6. Na dodávky uvedené v čl. 36 odst. 1 písm. b) a c) se obdobně použijí odstavce 2 a 5.

Článek 38

1. Pro účely čl. 36 odst. 1 písm. a) se produkty určené ke spotřebě na palubách letadel nebo plavidel pro přepravu osob, včetně trajektů, a připravené před nakládkou na palubu považují za připravené na palubě těchto dopravních prostředků.

2. Tento článek se použije pouze s podmínkou, že vývozce dostatečně prokáže množství, povahu a vlastnosti základních produktů, pro které je žádána náhrada, před jejich přípravou.

3. Režim zásobovacího skladu stanovený v článku 40 se může použít na připravené produkty podle odstavců 1 a 2.

Článek 39

1. Výplata náhrady je podmíněna tím, že produkt, pro který bylo přijato vývozní prohlášení, dorazil v nezměněném stavu nejpozději do 60 dnů ode dne tohoto přijetí do jednoho z míst určení uvedených v článku 36.

2. V případech uvedených v odstavci 1 se použije čl. 7 odst. 3 a 4.

3. Pokud je produkt, pro který bylo přijato vývozní prohlášení, dříve než dorazí do jednoho z míst určení podle článku 36, přepravován přes jiná území Společenství, než je území členského státu, na jehož území bylo prohlášení přijato, prokáže se kontrolním výtiskem T5, že produkt dorazil do stanoveného místa určení.

V kontrolním výtisku T5 se vyplní kolonky 33, 103, 104 a popřípadě 105. Do kolonky 104 se uvede příslušná poznámka.

4. Tiskopis 302, který provází produkty dodávané ozbrojeným silám podle čl. 36 odst. 1 písm. c), se považuje za kontrolní výtisk T5 uvedený v odstavci 3 s podmínkou, že je na tiskopise příslušnými vojenskými orgány potvrzeno převzetí produktů.

Článek 40

1. Členské státy mohou vývozci vyplatit předem výši náhrady za zvláštních podmínek stanovených níže, pokud se prokáže, že produkty byly do 30 dnů od přijetí vývozního prohlášení a s výjimkou případu vyšší moci umístěny v prostorech pod celní dohled za účelem zásobování ve Společenství:

— námořních plavidel

nebo

— letadel obsluhujících mezinárodní lety, včetně letů v rámci Společenství,

nebo

— vrtných nebo těžebních plošin uvedených v článku 44.

Prostory pod celní dohledem, (dále jen „zásobovací sklady“) a skladovatelé musí být zvlášť schváleni pro účely tohoto článku.

2. Členské státy, na jejichž území se zásobovací sklady nacházejí, poskytnou schválení pouze těm provozovatelům a zásobovacím skladům, které skýtají nutné záruky. Schválení je odvolatelné.

Schválení je uděleno pouze těm provozovatelům, kteří se písemně zavážou, že:

a) produkty v nezměněném stavu nebo zmrazené a/nebo po obalové úpravě naloží za účelem zásobování ve Společenství na:

— palubu námořních plavidel

nebo

— palubu letadel obsluhujících mezinárodní lety, včetně letů v rámci Společenství,

nebo

— vrtné nebo těžební plošiny uvedené v článku 44;

b) povedou evidenci, který příslušným orgánům umožní provádět kontroly a ve kterém jsou uvedeny zejména:

— datum uskladnění v zásobovacím skladu,

— čísla celních dokladů, které produkty provázejí, a název příslušného celního úřadu,

— údaje nezbytné k identifikaci produktů v souladu s čl. 5 odst. 4,

— datum odeslání produktů ze zásobovacího skladu,

— registrační číslo a název, existuje-li, plavidla nebo letadla nebo plavidel nebo letadel, na jejichž palubu byly produkty naloženy, nebo název skladu, do kterého jsou přemístěny,

— datum nakládky na palubu;

c) uchovají uvedenou evidenci nejméně po dobu tří let od konce běžného kalendářního roku;

d) přistoupí na jakékoli kontrolní opatření, zejména pravidelné, které by příslušné orgány považovaly za vhodné za účelem zjištění, zde je dodržován tento odstavec;

e) zaplatí jakékoli částky požadované jako vrácení náhrady v případech, kdy se použije článek 42;

3. Částku vyplacenou vývozci podle odstavce 1 zaúčtuje subjekt, který zálohu poskytl, jako platbu.

Článek 41

1. Pokud je vývozní prohlášení přijato v členském státě, ve kterém se nachází zásobovací sklad, příslušný celní orgán uvede při uskladnění v zásobovacím skladu do vnitrostátního dokladu, který bude použit k tomu, aby byla získána záloha na náhradu, že se produkty nacházejí v situaci podle článku 40.

2. Pokud bylo vývozní prohlášení přijato v jiném členském státě, než je členský stát, ve kterém se nachází zásobovací sklad, prokáže se kontrolním výtiskem T5, že produkty byly umístěny do zásobovacího skladu.

V kontrolním výtisku T5 se vyplní kolonky 33, 103, 104 a popřípadě 105. Do kolonky 104 kontrolního výtisku T5 se v rubrice „Ostatní“ uvede jedna z těchto poznámek:

— Depositado con entrega obligatoria para el abastecimiento – Aplicación del artículo 40 del Reglamento (CE) nº 800/1999,

— Anbringelse på oplag med obligatorisk levering til proviantering – anvendelse af artikel 40 i forordning (EF) nr. 800/1999,

— Einlagerung ins Vorratslager mit Lieferpflicht zur Bevorratung – Artikel 40 der Verordnung (EG) Nr. 800/1999,

— Εναποζήκευση με υποχρεωτική παράδοση για τον ανεφοδιασμό – εφαρμογή του άρθρου 40 του κανονισμού ΕΚ Αριθ. 800/1999

— Compulsory entry into warehouse for delivery for victualling – Article 40 of Regulation (EC) No 800/1999,

— Mise en entrepôt avec livraison obligatoire pour l'avitaillement – application de l'article 40 du règlement (CE) n. 800/1999,

— Deposito con consegna obbligatoria por l'approvvigionamento - applicazione dell'articolo 40 del regolamento (CE) n. 800/1999,

— Opslag in depot onder verplichting van levering voor de bevoorrading van zeeschepen of luchtvaartuigen – toepassing van artikel 40 van Verordening (EG) nr. 800/1999,

— Colocado em entreposto com destino obrigatório para abastecimento – aplicação do artigo 40.º do Regulamento (CE) n.º 800/1999,

— Siirto varastoon sekä pakollinen toimittaminen muonitustarkoituksiin – asetuksen (EY) N:o 40 artiklan soveltaminen,

— Placering i lager med skyldighet at leverera för proviantering – artikel 40º i förordning (EG) nr 800/1999.

Příslušný celní úřad členského státu určení potvrdí v kontrolním výtisku umístění do skladu poté co ověřil, že byly produkty zapsány do evidence uvedené v čl. 40 odst. 2.

Článek 42

1. Pokud se zjistí, že produkt umístěný do zásobovacího skladu nedostal stanovené místo určení nebo není ve stavu, aby toto místo určení dostal, musí provozovatel zásobovacího skladu zaplatit příslušnému orgánu členského státu skladování paušální částku.

2. Paušální částka uvedená v odstavci 1 se vypočte následovně:

a) určí se celkové dovozní clo platné pro totožný produkt propuštěný do volného oběhu v členském státě skladování;

b) částka získaná v souladu s písmenem a) se zvýší o 20 %.

Sazba použitá k výpočtu dovozního cla je:

— sazba dne, kdy produkt nedostal stanovené místo určení, nebo od kterého již produkt nebyl ve stavu, aby dostal toto místo určení,

nebo

— v případech, kdy nemůže být den stanoven, sazba dne, ve kterém bylo zjištěno, že nebylo dodrženo povinné místo určení.

3. Pokud může provozovatel prokázat, že částka vyplacená předem pro dotyčný produkt je nižší než paušální částka vypočtená v souladu s odstavcem 2, zaplatí pouze částku vyplacenou předem, zvýšenou o 20 %.

Nicméně pokud byla částka vyplacena předem v jiném členském státě, zvyšuje se o 40 %. V tomto případě, co se týče členských států skladování, které se neúčastní Hospodářské a měnové unie, se částka převede do národní měny členského státu skladování podle směnného kurzu eura platného v den, který je použit pro výpočet cel uvedených v odst. 2 písm. a).

4. Platba uvedená v tomto článku se nevztahuje na ztráty, ke kterým dojde během uskladnění v zásobovacím skladu následkem přirozeného úbytku hmotnosti nebo následkem obalové úpravy.

Článek 43

1. Nejméně jednou za 12 měsíců provedou příslušné orgány členského státu, ve kterém se zásobovací sklad nachází, fyzickou kontrolu množství produktů, které jsou v tomto skladu umístěny.

Pokud však uskladnění nebo vyskladnění produktů v zásobovacím skladu podléhá stálé fyzické kontrole celního úřadu, mohou příslušné orgány omezit kontrolu na kontrolu dokladů uskladněných produktů.

2. Příslušné orgány členského státu skladování mohou povolit přemístění produktů do jiného zásobovacího skladu.

V tomto případě se do evidence prvního zásobovacího skladu zanesou údaje o druhém zásobovacím skladu. Druhý zásobovací sklad a druhý provozovatel musí být také zvlášť schváleni pro účely ustanovení o zásobovacím skladu.

Pokud byly produkty umístěny pod dohled do druhého zásobovacího skladu, dluží druhý provozovatel za částky, které mají být zaplaceny, v případě použití článku 42.

3. Pokud se druhý zásobovací sklad nenachází ve stejném členském státě jako první zásobovací sklad, prokáže se originálem kontrolního výtisku T5 obsahujícím jednu z poznámek uvedených v čl. 41 odst. 2, že produkty byly umístěny do druhého zásobovacího skladu.

Příslušný celní úřad členského státu místa určení potvrdí v kontrolním výtisku T5 umístění do skladu, poté co ověřil, že byly produkty zapsány do evidence uvedené v čl. 40 odst. 2.

4. Pokud jsou produkty po svém uskladnění v zásobovacím skladu naloženy na palubu v jiném členském státě, než je členský stát uskladnění, prokáže se nakládka na palubu postupem podle čl. 39 odst. 3.

5. Umístění pod dohled v jiném zásobovacím skladu, nakládka na palubu ve Společenství a dodávky uvedené v článku 44 a čl. 45 odst. 3 písm. a) musí být prokázány, s výjimkou případu vyšší moci, do 12 měsíců následujících po dni odeslání produktů ze zásobovacího skladu; čl. 49 odst. 3, 4 a 5 se použije obdobně.

KAPITOLA 2

Zvláštní případy

Článek 44

1. Dodávky palubních zásob:

a) na vrtné nebo těžební plošiny, včetně pomocných zařízení, která poskytují podpůrné služby pro takové operace, nacházejících se v evropském kontinentálním šelfu nebo kontinentálním šelfu mimoevropské části Společenství, ale za třímílovou zónou od základní hranice používané k určení šíře teritoriálního moře členského státu;

a

b) vojenským a pomocným vojenským plavidlům, která plují pod vlajkou členského státu na volném moři;

se pro účely stanovení sazby náhrady, která má být poskytnuta, považují za dodávky ve smyslu čl. 36 odst. 1 písm. a).

„Palubními zásobami" se rozumí produkty určené jedině ke spotřebě na palubě.

2. Odstavec 1 se použije pouze tehdy, je-li sazba náhrady vyšší než nejnižší sazba.

Členské státy mohou používat tato ustanovení na všechny dodávky palubních zásob s podmínkou, že:

a) je předloženo osvědčení o dodávce na palubu;

a

b) v případě plošin:

— se dodávka uskuteční v rámci zásobovacích operací, které příslušný orgán členského státu, kde jsou produkty určené na plošinu naloženy, uznává za obvyklé. V tomto ohledu jsou, s výjimkou případu vyšší moci, použity ty přístavy nebo místa nakládky, druhy plavidel – provádí-li se zásobování po moři – a druhy balení nebo kontejnerů, které jsou obvykle používané,

— je zásobovací plavidlo nebo helikoptéra provozována fyzickou nebo právnickou osobou, která uchovává ve Společenství doklady, do nichž lze nahlédnout a které jsou dostačující pro kontrolu podrobností o plavbě nebo letu.

3. Osvědčení o dodávce na palubu podle odst. 2 písm. a) poskytuje úplné informace o produktech a uvádí název nebo jiné údaje umožňující identifikovat plošinu nebo vojenské plavidlo nebo pomocné plavidlo, na které byly produkty dodány, a datum dodávky. Členské státy mohou požadovat poskytnutí doplňujících údajů.

Toto osvědčení je podepsáno:

a) v případě plošin osobou, kterou provozovatelé plošiny považují za osobu odpovědnou za palubní zásoby. Příslušné orgány přijmou nezbytná opatření k zajištění pravosti obchodní operace. Členské státy uvědomí Komisi o přijatých opatřeních;

b) v případě vojenských plavidel nebo pomocných plavidel vojenskými orgány.

Odchylně od odstavce 2 mohou v případě zásobovací operace plošin osvobodit členské státy vývozce od povinnosti předložit osvědčení o dodávce na palubu u dodávky:

— která má nárok na náhradu ve výši nepřesahující 3 000 EUR na jeden vývoz,

— která členským státům skýtá dostatečné záruky ohledně příchodu produktů na místo určení, a

— pro kterou byl předložen přepravní doklad a doklad o zaplacení.

4. Příslušné orgány členského státu, který náhradu poskytuje, provedou kontroly množství, které bylo prohlášeno za dodané na plošiny, tak, že prověří doklady vývozce a provozovatele zásobovacího plavidla nebo helikoptéry. Tyto orgány se také ujistí, že množství dodaná jako zásoby podle tohoto článku nepřesahují potřeby personálu na palubě.

Pro účely prvního pododstavce může být vyžádána, je-li to nutné, pomoc příslušných orgánů jiných členských států.

5. Pokud se článek 8 použije na dodávky na plošinu, uvede se do kolonky 104 kontrolního výtisku T5 v rubrice „Ostatní" jedna z těchto poznámek:

— Suministro para el abastecimiento de las plataformas – Reglamento (CE) n° 800/1999,

— Proviant til platforme – forordning (EF) nr. 800/1999,

— Bevorratungslieferung für Plattformen – Verordnung (EG) Nr. 800/1999,

— Προμήθειες τροφοδοσίας για εξέδρες – κανονισμός (ΕΚ) Αριθ. 800/1999,

— Catering supplies for rigs – Regulation (EC) No 800/1999,

— Livraison pour l'avitaillement des plates-formes – règlement (CE) nº 800/1999,

— Provviste di bordo per piattaforma - Regolamento (CE) n. 800/1999,

— Leverantie van boordproviand aan platform – Verordening (EG) nr. 800/1999,

— Fornecimentos para abastecimento de plataformas – Regulamento (CE) n.º 800/1999,

— Muonitustoimitukset lautoille – asetus (EY) N:o 800/1999,

— Proviant till plattformar – förordning (EG) nr 800/1999.

6. Použije-li se článek 40, zaváže se provozovatel skladu, že bude zaznamenávat údaje o plošině, na kterou je každá zásilka odeslána, název/číslo zásobovacího plavidla/helikoptéry a datum nakládky na palubu do evidence uvedené v čl. 40 odst. 2 písm. b). Osvědčení o dodávce na palubu podle odst. 3 písm. a) tohoto článku se považují za součást této evidence.

7. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby byla evidence vedena tak, aby udávala množství produktů každého odvětví, která jsou dodána na plošiny a na která se vztahují ustanovení tohoto článku.

Článek 45

1. Pro stanovení sazby náhrady, která má být poskytnuta, se dodávky pro zásobování mimo Společenství považují za dodávky podle čl. 36 odst. 1 písm. a).

2. Pokud se sazba náhrady rozlišuje podle místa určení, použije se odstavec 1 s podmínkou, že se prokáže, že produkty skutečně naložené na palubu jsou stejné jako produkty, které za tímto účelem opustily celní území Společenství.

3. Prokazování zmíněné v odstavci 2 proběhne následujícím způsobem:

a) Přímá dodávka na palubu za účelem zásobování se prokáže celním dokladem nebo dokladem potvrzeným celními orgány třetí země nakládky na palubu; tento doklad může být vystaven v souladu se vzorem uvedeným v příloze III.

   Musí být vyplněn v jednom nebo více úředních jazycích Společenství a v jazyce užívaném v příslušné třetí zemi.

   „Přímou dodávkou“ se rozumí dodávka kontejneru nebo nerozdělená zásilka produktů naložená na palubu plavidla.

b) Pokud vyvážené produkty nepředstavují přímou dodávku a jsou umístěny pod celní dohled ve třetí zemi určení, dříve než byly dodány na palubu za účelem zásobování, prokáže se dodávka na palubu těmito doklady:

   — celním dokladem nebo dokladem potvrzeným celními orgány třetí země, které potvrzují, že obsah kontejneru nebo nerozdělené zásilky produktů byl umístěn do zásobovacího skladu a že produkty, které jsou v něm obsaženy, budou použity výhradně pro účely zásobování; tento doklad může být vystaven v souladu se vzorem uvedeným v příloze III, a

   — celním dokladem nebo dokladem potvrzeným celními orgány třetí země dodávky na palubu, které potvrzují poslední vyskladnění ze skladu a dodávku na palubu všech produktů v kontejneru nebo v původní zásilce a které uvádějí, kolik částečných dodávek bylo uskutečněno; tento doklad může být vystaven v souladu se vzorem uvedeným v příloze III.

c) Pokud nemohou být předloženy doklady uvedené v písm. a) druhé odrážce nebo v písm. b) druhé odrážce, může členský stát přijmout potvrzení o přijetí podepsané kapitánem plavidla nebo jiným důstojníkem a opatřené razítkem plavidla.

   Pokud nemohou být předloženy doklady uvedené v písmenu b) druhé odrážce, může členský stát přijmout potvrzení o přijetí podepsané zaměstnancem letecké společnosti a opatřené razítkem této společnosti.

d) Doklady uvedené v písm. a) druhé odrážce nebo v písm. b) druhé odrážce mohou členské státy přijmout, pouze pokud poskytují úplné informace o produktech dodaných na palubu a uvádějí datum dodávky a registrační číslo a, existuje-li, název plavidla nebo plavidel nebo letadla nebo letadel. Aby se členské státy ujistily, že množství dodaná pro zásobování odpovídají obvyklým potřebám členů posádky a cestujících příslušného plavidla nebo letadla, mohou požádat o poskytnutí doplňujících informací nebo dokladů.

4. Ve všech případech musí být na podporu žádostí o platbu předložena kopie nebo fotokopie přepravního dokladu a dokladu prokazujícího zaplacení za produkty určené pro zásobování.

5. Produkty, na které se vztahuje článek 40, nesmí být použity pro dodávky podle odst. 3 písm. b).

6. Článek 17 se použije obdobně.

7. Na případy uvedené v tomto článku se nepoužije článek 37.

Článek 46

1. Odchylně od čl. 161 odst. 3 nařízení (EHS) č. 2913/92 se považují produkty zasílané na ostrov Helgoland pro účely ustanovení o výplatě vývozních náhrad za vyvážené.

2. Produkty zasílané do San Marina se pro účely ustanovení o výplatě vývozních náhrad nepovažují za vyvážené.

Článek 47

1. U produktů, které jsou vyvezeny zpět v rámci ustanovení článku 883 nařízení (EHS) č. 2454/93, může vzniknout nárok na náhradu, pouze pokud rozhodnutí o žádosti o vrácení nebo prominutí dovozního cla, která bude podána později, je záporné a pokud budou dodrženy ostatní podmínky pro poskytnutí náhrady.

2. Pokud jsou produkty vyvezeny zpět v rámci postupu uvedeného v odstavci 1, odkáže se na tento postup v dokladu uvedeném v čl. 5 odst. 4.

Článek 48

V případě vývozů určených:

— ozbrojeným silám, majícím základny ve třetí zemi, které jsou pod velením členského státu nebo mezinárodní organizace, jíž je nejméně jeden členský stát členem,

— mezinárodním organizacím sídlícím ve třetí zemi, jichž je nejméně jeden členský stát členem,

— diplomatickým zastupitelstvím zřízeným ve třetí zemi,

pro které vývozce nemůže předložit doklady uvedené v čl. 16 odst. 1 nebo 2, se produkt považuje za dovezený do třetí země, kde tyto ozbrojené síly mají své základny nebo kde jsou zřízena diplomatická zastupitelství, po předložení dokladu o zaplacení produktů a potvrzení o převzetí vydaného ozbrojenými silami, mezinárodní organizací nebo diplomatickým zastupitelstvím určení ve třetí zemi.

HLAVA IV

POSTUP PRO VÝPLATU NÁHRAD

KAPITOLA 1

Obecně

Článek 49

1. Náhradu vyplatí na zvláštní žádost vývozce pouze ten členský stát, na jehož území bylo přijato vývozní prohlášení.

Žádost o náhradu musí být podána:

a) buď písemně, přičemž členské státy mohou stanovit zvláštní tiskopis;

b) nebo použitím počítačových systémů podle pravidel vydaných příslušnými orgány.

Pro účely tohoto odstavce se použijí čl. 199 odst. 2 a 3 a články 222, 223 a 224 nařízení (EHS) č. 2454/93 obdobně.

2. S výjimkou případu vyšší moci musí být podklady pro výplatu náhrady nebo uvolnění jistoty podány do 12 měsíců ode dne, ve kterém bylo přijato vývozní prohlášení.

Pokud vývozní licenci použitou pro vývoz zakládající nárok na výplatu náhrady vydal jiný členský stát, než je členský stát vývozu, obsahují podklady pro výplatu náhrady oboustrannou fotokopii této licence s příslušnými odpisy.

3. Pokud kontrolní výtisk T5 nebo případně vnitrostátní doklad prokazující výstup z celního území Společenství není vrácen úřadu odeslání nebo ústřednímu orgánu do tří měsíců od jeho vydání následkem okolností, na které nemá vývozce vliv, může tento vývozce podat příslušnému orgánu odůvodněnou žádost o uznání jiných rovnocenných dokladů.

Průkazné doklady, které mají být předloženy, musí zahrnovat:

a) pokud byl kontrolní výtisk nebo vnitrostátní doklad vydán, aby se prokázalo, že produkty opustily celní území Společenství:

— kopii nebo fotokopii přepravního dokladu

a

— doklad, který prokazuje, že produkt byl předložen celnímu úřadu ve třetí zemi, nebo jeden nebo více dokladů uvedených v čl. 16 odst. 1, 2 a 4.

Doklady uvedené ve druhé odrážce nelze vyžadovat v případě vývozů, pro které náhrada nepřesahuje 1 200 EUR; v takovém případě však musí vývozce předložit doklad o zaplacení.

V případě vývozu do třetí země, která je členem Úmluvy o společném tranzitním režimu, se za průkazný doklad považuje zpětný list č. 5 společného tranzitního dokladu, řádně potvrzený touto zemí, nebo ověřená fotokopie nebo oznámení celního úřadu odeslání;

b) použijí-li se články 36, 40 nebo 44, potvrzení celního úřadu příslušného pro kontrolu dotyčného místa určení o tom, že výše uvedený úřad splnil podmínky, pokud jde o uvedení poznámky do kontrolního výtisku T5; nebo

c) použije-li se čl. 36 odst. 1 písm. a) nebo článek 40, potvrzení o přijetí podle čl. 45 odst. 3 písm. c) a doklad prokazující zaplacení produktů určených pro zásobování.

Osvědčení od celního úřadu výstupu, že byl řádně předložen kontrolní výtisk T5, který uvádí číslo a úřad vydání kontrolního výtisku T5, jakož i datum výstupu produktu z celního území Společenství, má pro účely tohoto odstavce stejnou hodnotu jako původní kontrolní výtisk T5.

Odstavec 4 se použije na předkládání rovnocenného průkazního dokladu.

4. Pokud vývozce přes veškeré vynaložené úsilí nemohl získat a předložit doklady požadované podle článku 16 ve lhůtě stanovené v odstavci 2, může mu být na jeho žádost poskytnuta dodatečná lhůta na jejich předložení.

5. Žádost, aby byly jiné doklady uznány za rovnocenné podle odstavce 3, doprovázené průkaznými doklady nebo bez nich, a žádost o dodatečnou lhůtu podle odstavce 4 musí být podány ve lhůtě stanovené v odstavci 2. Pokud jsou však tyto žádosti podány do šesti měsíců následujících po této lhůtě, použijí se ustanovení čl. 50 odst. 2 prvního pododstavce.

6. Použije-li se článek 37, musí být podklady pro výplatu náhrady podány, s výjimkou případu vyšší moci, do 12 měsíců následujících po měsíci dodávky na palubu; avšak povolení podle čl. 37 odst. 1 může pro vývozce stanovit povinnost, aby podal žádost o výplatu v kratší lhůtě.

7. Příslušné orgány členského státu mohou požadovat přeložení všech dokladů uvedených v podkladech pro výplatu náhrady do úředního jazyka nebo jednoho z úředních jazyků daného členského státu.

8. Výplatu podle odstavce 1 provedou příslušné orgány do tří měsíců ode dne, kdy tyto orgány obdrží veškeré údaje potřebné ke zpracování podkladů, kromě následujících případů:

a) vyšší moci;

nebo

b) pokud bylo zahájeno zvláštní správní šetření ohledně nároku na náhradu. V takovém případě je výplata provedena až po uznání nároku na náhradu;

nebo

c) dojde-li k vyrovnání podle čl. 52 odst. 2 druhého pododstavce.

9. Náhrad nemusí být poskytnuta, pokud její výše nepřesahuje 60 EUR na jedno vývozní prohlášení.

Článek 50

1. V případech, kdy byly splněny všechny požadavky stanovené předpisy Společenství pro prokázání nároku na poskytnutí náhrady, kromě požadavku týkajícího se dodržení jedné ze lhůt stanovených v čl. 7 odst. 1, čl. 15 odst. 1 a čl. 40 odst. 1, se použijí následující pravidla:

a) náhrada je nejprve snížena o 15 %;

b) zbytek náhrady (dále jen „snížená náhrada“) je dále snížen následovně:

i) 2 % ze snížené náhrady se odečtou za každý den, o který je překročena lhůta stanovená v čl. 15 odst. 1;

ii) 5 % ze snížené náhrady se odečte za každý den, o který je překročena lhůta stanovená v čl. 7 odst. 1; nebo

iii) 10 % ze snížené náhrady se odečte za každý den, o který je překročena lhůta stanovená v čl. 40 odst. 1.

2. Pokud je do šesti měsíců od uplynutí lhůt stanovených v čl. 49 odst. 2 a 4 prokázáno, že byly dodrženy všechny požadavky stanovené předpisy Společenství, rovná se vyplacená náhrada 85 % náhrady, která by byla vyplacena, kdyby byly dodrženy všechny požadavky.

Pokud je skutečnost, že byly dodrženy všechny požadavky stanovené předpisy Společenství, prokázána do šesti měsíců od uplynutí lhůt stanovených v čl. 49 odst. 2 a 4, ale byly překročeny lhůty stanovené v čl. 7 odst. 1, čl. 15 odst. 1 nebo čl. 40 odst. 1, rovná se vyplacená náhrada snížené náhradě v souladu s odstavcem 1, snížené o 15 % částky, která by byla vyplacena, kdyby byly dodrženy všechny lhůty.

3. Pokud byla náhrada vyplacena předem v souladu s článkem 24 a pokud nebyla dodržena jedna nebo více lhůt stanovených v čl. 7 odst. 1 a čl. 15 odst. 1, rovná se propadlá část jistoty:

— výši snížení vypočtené v souladu s odstavcem 1,

— výši tohoto snížení zvýšené o 10 %.

Zůstatek jistoty je uvolněn.

Pokud byla náhrada vyplacena předem v souladu s článkem 24 a pokud je do šesti měsíců od uplynutí lhůt stanovených v čl. 49 odst. 2 a 4 prokázáno, že byly dodrženy všechny požadavky stanovené předpisy Společenství, rovná se částka, která má být vrácena, 85 % výše jistoty.

Pokud v případu uvedeném ve třetím pododstavci není navíc dodržena jedna nebo více lhůt stanovených v čl. 7 odst. 1 a čl. 15 odst. 1, je vrácena následující částka, a to:

— částka rovnající se vrácené částce v souladu se třetím pododstavcem,

— snížená o výši jistoty propadlé v souladu s prvním pododstavcem.

4. Celková částka odečtená z výše náhrady nesmí překročit plnou výši náhrady, která by byla vyplacena, kdyby byly splněny všechny požadavky.

5. Pro účely tohoto článku se nedodržení lhůty stanovené v čl. 39 odst. 1 považuje za nedodržení lhůty stanovené v čl. 7 odst. 1.

6. Použije-li se čl. 4 odst. 2 a/nebo čl. 18 odst. 3 a/nebo článek 51:

— vypočítají se snížení stanovená v tomto článku na základě náhrady splatné podle čl. 4 odst. 2 a/nebo čl. 18 odst. 3 a/nebo článku 51,

— odečtení náhrady podle tohoto článku nepřesahuje náhradu splatnou podle čl. 4 odst. 2 a/nebo čl. 18 odst. 3 a/nebo článku 51.

KAPITOLA 2

Sankce a odebrání neoprávněně vyplacených částek

Článek 51

1. Pokud je zjištěno, že, co se týče vývozní poskytnutí vývozní náhrady, vývozce požádal o náhradu vyšší, než je použitelná náhrada, je splatnou náhradou pro daný vývoz náhrada pro skutečný vývoz, snížená o částku odpovídající:

a) polovině rozdílu mezi požadovanou náhradou a náhradou použitelnou na skutečný vývoz;

b) dvojnásobku rozdílu mezi požadovanou náhradou a použitelnou náhradou, pokud vývozce úmyslně dodal nepravdivé údaje.

2. Za požadovanou náhradu se považuje částka vypočtená na základě údajů poskytnutých v souladu s článkem 5 nebo čl. 26 odst. 2. Pokud se sazba náhrady mění podle místa určení, vypočte se rozlišená část náhrady na základě údajů o množství, hmotnosti a místu určení poskytnutých v souladu s článkem 49.

3. Sankce stanovená v odst. 1 písm. a) se neuplatní:

a) v případě vyšší moci;

b) ve výjimečných případech, kdy vývozce zjistí, že výše požadované náhrady je příliš vysoká, a kdy z vlastního podnětu o této skutečnosti okamžitě písemně uvědomí příslušné orgány, ledaže by příslušné orgány oznámily vývozci svůj úmysl prověřit jeho žádost nebo ledaže by se vývozce o tomto úmyslu nedozvěděl jinak nebo ledaže by příslušný orgán již zjistil nesrovnalosti u požadované náhrady;

c) v případě zřejmé chyby týkající se požadované náhrady, uznané příslušnými orgány;

d) v případech, kdy je požadovaná náhrada v souladu s nařízením (ES) č. 1222/94, a zejména s čl. 3 odst. 2 uvedeného nařízení, a kdy je vypočtena na základě průměrných množství použitých na dané období;

e) v případech úpravy hmotnosti, pokud je rozdíl v hmotnosti způsoben rozdílnou metodou vážení.

4. Vychází-li po snížení stanoveném v odst. 1 písm. a) a b) záporná částka, zaplatí tuto zápornou částku vývozce.

5. Pokud příslušné orgány zjistí, že požadovaná výše náhrady je nepřesná, že se vývoz neuskutečnil a že proto není možné snížení, zaplatí vývozce částku odpovídající sankci stanovené v odst. 1 písm. a) nebo b), která by byla uložena, kdyby se byl vývoz uskutečnil. Pokud se sazba náhrady mění podle místa určení, vezme se při výpočtu požadované náhrady a použitelné náhrady, kromě případu, kde je určeno povinné místo určení, v úvahu nejnižší kladná sazba nebo, je-li vyšší, sazba vyplývající z uvedení zmíněného místa určení v souladu s čl. 24 odst. 2 nebo čl. 26 odst. 4.

6. Platba podle odstavců 4 a 5 se uskuteční do 30 dnů od obdržení žádosti o zaplacení. Pokud není uvedená lhůta dodržena, zaplatí vývozce úrok v sazbě uvedené v čl. 52 odst. 1 za období počínající 30 dní po dni obdržení žádosti o zaplacení a končící v den předcházející dni zaplacení požadované částky.

7. Pokud je požadovaná náhrada vyšší než náhrada použitelná pouze z důvodu použití čl. 4 odst. 2, čl. 18 odst. 3, čl. 35 odst. 2 a/nebo článku 50, sankce se neuloží.

8. Uložením sankcí nejsou dotčeny dodatečné sankce stanovené na vnitrostátní úrovni.

9. Členské státy mohou ustoupit od uložení sankcí nepřesahujících 60 EUR na jedno vývozní prohlášení.

10. Pokud produkt uvedený ve vývozním nebo v platebním prohlášení není zahrnut v licenci, žádná náhrada není splatná a odstavec 1 se nepoužije.

11. Pokud byla náhrada stanovena předem, musí být výpočet sankce založen na sazbách náhrady platných v den podání žádosti o licenci a bez přihlédnutí k odpočtu náhrady podle čl. 4 odst. 1 nebo ke snížení náhrady podle čl. 4 odst. 2 nebo čl. 18 odst. 3. Je-li to nezbytné, upraví se tyto sazby ke dni přijetí vývozního nebo platebního prohlášení.

Článek 52

1. Aniž je dotčena povinnost zaplatit zápornou částku podle čl. 51 odst. 4, je příjemce povinen v případě neoprávněné výplaty náhrady vrátit neoprávněně získané částky, včetně každé sankce stanovené v čl. 51 odst. 1, a úroky vypočtené za období, které uplynulo mezi vyplacením a vrácením. Avšak:

a) pokud je vrácení zajištěno ještě neuvolněnou jistotou, považuje se za odebrání splatných částek propadnutí této jistoty v souladu s čl. 25 odst. 1 nebo čl. 35 odst. 1;

b) pokud byla jistota uvolněna, zaplatí příjemce výši jistoty, která by propadla, zvýšenou o úroky vypočtené ode dne uvolnění až do dne předcházejícího dni zaplacení.

Platba je provedena do 30 dnů od obdržení žádosti o zaplacení.

Pokud je požadováno vrácení, může členský stát vzít v úvahu pro výpočet úroků, že se platba provede dvacátý den následující po dni žádosti o vrácení.

Platná úroková sazba se vypočte v souladu s vnitrostátními právními předpisy; avšak nemůže být nižší než úroková sazba platná v případě úhrady částek na vnitrostátní úrovni.

V případě neoprávněné výplaty zapříčiněné chybou příslušných orgánů nárok na úrok nevzniká, nicméně je vybrána částka stanovená členským státem vzhledem k neprávem nabyté výhodě.

Pokud byla náhrada vyplacena postupníkovi, odpovídají za vrácení neoprávněně vyplacených částek, za neoprávněně uvolněné jistoty a za úrok vztahující se na daný vývoz společně a nerozdílně on a vývozce. Odpovědnost postupníka se však omezí na jemu vyplacenou částku a odpovídající úroky.

2. Aniž je dotčen článek 7 nařízení Rady (EHS) č. 595/91 ([1]), jsou odebrané částky, částky podle čl. 51 odst. 4 a 5 a vybrané úroky zaplaceny platebním agenturám, které příslušné částky odečtou od výdajů Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu.

Pokud není dodržena platební lhůta, mohou členské státy rozhodnout, že místo vymáhání úhrady se všechny neoprávněně vyplacené částky, neoprávněně uvolněné jistoty a vyrovnávací úroky odečtou od následných plateb danému vývozci.

Druhý pododstavec se použije také na částky, které mají být zaplaceny podle čl. 51 odst. 4 a 5.

3. Aniž je dotčena možnost ustoupit od uložení sankcí v případě malých částek stanovená v čl. 51 odst. 9, nemusí členské státy vyžadovat vrácení neoprávněně vyplacených náhrad, neoprávněně uvolněných jistot, úroků a částek podle čl. 51 odst. 4, pokud tato částka nepřesahuje 60 EUR na jedno vývozní prohlášení, pod podmínkou, že vnitrostátní právní předpisy obsahují obdobná pravidla pro podobné případy.

4. Povinnost vrácení uvedená v odstavci 1 se nepoužije:

a) pokud byla platba provedena následkem chyby samotných příslušných orgánů členských států nebo jiného příslušného orgánu a pokud tato chyba nemohla být rozumně příjemcem odhalena a příjemce jednal ze své strany v dobré víře; nebo

b) pokud je období, které uplynulo mezi dnem, kdy bylo příjemci oznámeno konečné rozhodnutí o poskytnutí náhrady, a dnem, kdy bylo příjemci poprvé sdělena vnitrostátním orgánem nebo orgánem Společenství neoprávněnost příslušné platby, delší než čtyři roky. Toto ustanovení se použije, pouze pokud příjemce jednal v dobré víře.

Úkony jakékoli třetí strany, týkající se přímo nebo nepřímo formalit nezbytných k výplatě náhrady, včetně úkonů mezinárodních kontrolních a dozorčích společností, jsou přičitatelné příjemci.

Ustanovení tohoto odstavce se nepoužijí na zálohy na náhrady. V případě použití ustanovení tohoto odstavce se nepoužije správní sankce podle čl. 51 odst. 1 písm. a).

([1]) Úř. věst. L 67, 14.3.1991, s. 11.

HLAVA V

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 53

Členské státy sdělí Komisi:

— neprodleně případy, kdy se použije čl. 20 odst. 1; Komise o nich uvědomí ostatní členské státy,

— pro případy uvedené v čl. 4 odst. 1 druhém pododstavci první odrážce, článku 6 a článku 45, množství pro každý dvanáctimístný číselný kód vyvezená bez vývozní licence obsahující stanovení náhrady předem. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zajistily, že toto sdělení proběhne nejpozději druhý měsíc následující po měsíci splnění vývozních celních formalit.

Článek 54

1. Zrušuje se nařízení (EHS) č. 3665/87.

Uvedené nařízení se však nadále použije:

— na vývozy, pro něž byla přijata vývozní prohlášení přede dnem použitelnosti tohoto nařízení,

a

— v případech, v nichž se použije nařízení (EHS) č. 565/80, na vývozy, pro něž byla přijata platební prohlášení přede dnem použitelnosti tohoto nařízení.

2. Odkazy na nařízení (EHS) č. 1041/67, (EHS) č. 192/75, (EHS) č. 2730/79, (EHS) č. 798/80, (EHS) č. 2570/84, (EHS) č. 2158/87 a (EHS) č. 3665/87 nebo na jejich články se ve všech aktech Společenství považují za odkazy na toto nařízení nebo na jeho odpovídající články.

Srovnávací tabulka týkající se článků nařízení (EHS) č. 3665/87 je uvedena v příloze I.

Článek 55

Toto nařízení vstupuje v platnost sedmým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Použije se ode dne 1. července 1999.

Na žádost zúčastněných stran se ustanovení čl. 7 odst. 1 druhého pododstavce a čl. 15 odst. 4 použijí na vývozy, u nichž byly vývozní celní formality splněny dne 19. ledna 1998 nebo později.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 15. dubna 1999.

Za Komisi

Franz FISCHLER

člen Komise

PŘÍLOHA

Srovnávací tabulka

Toto nařízení	Nařízení (EHS) č. 3665/87
Článek 1	Článek 1
Článek 2	Článek 2
Článek 3	—
Článek 4	Článek 2a
Článek 5	Článek 3
Článek 6	Článek 3a
Článek 7	Článek 4
Článek 8	Článek 6
Článek 9	Článek 6a
Článek 10	Článek 7
Čl. 11 odst. 1, 5 a 6	Článek 8
Čl. 11 odst. 2, 3 a 4	Článek 10
Článek 12	Článek 9
Článek 13	Článek 12
Článek 14	Článek 16
Článek 15	Článek 17
Článek 16	Článek 18
Článek 17	Článek 19
Článek 18	Článek 20
Článek 19	Článek 21
Čl. 20 odst. 1, 2 a3	Článek 5
Čl. 20 odst. 4	Čl. 15 odst. 2
Článek 21	Článek 13
Článek 22	Článek 14
Článek 23	Čl. 15 odst. 1
Článek 24	Článek 22
Článek 25	Článek 23
Článek 26	Článek 25
Článek 27	Článek 26
Čl. 28 odst. 1, 2, 3, 5 a 6	Článek 27
Článek 29	Článek 28
Článek 30	Článek 28a
Článek 31	Článek 29
Článek 32	Článek 30
Článek 33	Článek 31
Článek 34	Článek 32
Článek 35	Článek 33
Článek 36	Článek 34
Článek 37	Článek 35
Článek 38	Článek 36
Článek 39	Článek 37
Článek 40	Článek 38
Článek 41	Článek 39
Článek 42	Článek 40

Toto nařízení	Nařízení (EHS) č. 3665/87
Článek 43	Článek 41
Článek 44	Článek 42
Článek 45	Článek 43
Článek 46	Článek 44
Článek 47	Článek 45
Článek 48	Článek 46
Čl. 49 odstavce 1 až 7	Článek 47
Čl. 49 odst. 9	Čl. 11 odst. 2
Článek 50	Článek 48
Článek 51	Čl. 11 odst. 1
Článek 52	Čl. 11 odstavce 3 až 6
Článek 53	Článek 49
Článek 54	Článek 50
Článek 55	Článek 51
Příloha I	Příloha I
Příloha II	Příloha III
Příloha III	Příloha IV
Příloha IV	—
Příloha V	—

PŘÍLOHA II

Seznam třetích zemí uvedených v čl. 16 odst. 2 písm. d), které podmiňují provedení platby dovozem produktů

Alžírsko
Burundi
Rovníková Guinea
Keňa
Lesotho
Malawi
Malta
Sv. Lucie
Senegal
Tanzanie

PŘÍLOHA III

1. Vývozce (název, úplná adresa, členský stát)	**OSVĚDČENÍ O DODÁVCE ZÁSOB NA PLAVIDLA A LETADLA VE TŘETÍCH ZEMÍCH**	
2. Zásobovací sklad (název, úplná adresa, třetí země)	Poznámka: Tento tiskopis musí být vyplněn na psacím stroji nebo čitelně a nesmazatelně rukou.	
	3. Členský stát vývozu	
5. Název plavidla a země registrace nebo registrační číslo letadla		4. Země určení
	6. Druh, číslo a datum vývozního dokladu vydaného celním úřadem v	
7. Druh a datum přepravního dokladu		

8. Značky a čísla – Počet a druh balení – Popis zboží	9. Hrubá hmotnost (kg)	10. Čisté množství (1)

11. OSVĚDČENÍ CELNÍCH ORGÁNŮ ZEMĚ, VE KTERÉ SE USKUTEČŇUJE ZÁSOBOVÁNÍ

Potvrzuje se, že výše uvedené zboží

A. bylo dodáno na palubu plavidla nebo letadla uvedeného v kolonce 5 (2)

B. nachází se ve skladu uvedeném v kolonce 2 a je použito výhradně za účelem zásobování (2)

Poznámky

Místo a datum	Podpis a razítko celních orgánů

(1) Kilogramy nebo jiné měrné jednotky.

(2) Nehodící se škrtněte.

PŘÍLOHA IV

Seznam třetích zemí nebo území uvedených v čl. 17 písm. b) a c)

Island
Norsko
Lichtenštejnsko
Švýcarsko
ostrov Helgoland
Andorra
Gibraltar
Ceuta a Melilla
Město Vatikán – Vatikánský městský stát
Malta
Kypr
Maroko
Turecko
Estonsko
Litva
Lotyšsko
Polsko
Česká republika
Slovensko
Maďarsko
Rumunsko
Bulharsko
Albánie
Ukrajina
Bělorusko
Moldavsko
Rusko
Gruzie
Arménie
Ázerbájdžán
Slovinsko
Chorvatsko
Bosna a Hercegovina
Srbsko a Černá Hora
Bývalá jugoslávská republika Makedonie

PŘÍLOHA V

Seznam produktů, na které se vztahuje čl. 20 odst. 4 písm. d)

I. Produkty uvedené v článku 1 nařízení Rady (ES) č. 3072/95 (rýže)

II. Produkty uvedené v článku 1 nařízení (EHS) č. 1785/81 (cukr a isoglukóza)

III. Produkty uvedené v článku 1 nařízení Rady (EHS) č. 1766/92 (obiloviny)

IV.

Kód KN	Hovězí a telecí maso
0102	Živý skot
0201	Hovězí maso, čerstvé nebo chlazené
0202	Hovězí maso zmrazené
0206 10 95	Okruží a bránice, čerstvé nebo chlazené
0206 29 91	Okruží a bránice, zmrazené

V.

Kód KN	Mléko a mléčné výrobky
0402	Mléko a smetana, zahuštěné nebo obsahující přidaný cukr nebo jiná sladidla
0403 90 11 až 0403 90 39	Sušené podmáslí apod.
0404 90 21 až 0404 90 89	Složky mléka
0405	Máslo a jiné tuky a oleje získané z mléka
0406 20	Strouhané sýry nebo práškové sýry
0406 30	Tavené sýry
0406 90 13 až 0406 90 27	Ostatní sýry
0406 90 61 až 0406 90 81	
0406 90 86 až 0406 90 88	

VI.

Kód KN	Víno
2204 29 62 2204 29 64 2204 29 65 2204 29 71 2204 29 72 2204 29 75 2204 29 83 2204 29 84 2204 29 94 2204 29 98	Stolní vína, ne v lahvích

VII.

Kód KN	Zemědělské produkty vyvezené ve formě zboží nezahrnutého v příloze II Smlouvy
1901 90 91	– – – Neobsahující mléčné tuky, sacharózu, isoglukózu, glukózu nebo škrob anebo obsahující méně než 1,5 % hmotnostních mléčného tuku, méně než 5 % hmotnostních sacharózy (včetně invertního cukru) nebo isoglukózy, méně než 5 % hmotnostních glukózy nebo škrobu, kromě sušených potravinových přípravků vyrobených z produktů čísel 0401 až 0404
2101 12 92	– – – Přípravky na bázi výtažků, trestí nebo koncentrátů z kávy
2101 20 92	– – – Přípravky na bázi výtažků, trestí nebo koncentrátů z čaje nebo maté
3505 10 10 až 3505 10 90	Dextriny nebo ostatní modifikované škroby
3809 10 10 až 3809 10 90	Přípravky k úpravě povrchu, k apretování, přípravky k urychlení barvení nebo fixování barviv a jiné výrobky a přípravky na základě škrobových látek